

פנסאים

■ הגות ■ עיון ■ ממוש

ב"ה. אדר ה'תשע"ז מחיר: 10 ש"ח

12

10

מאמר של אש

מכתב מיוחד מכ"ק אדמו"ר
מהוריי"צ אודות מאורעות
פורים פרז"ת | 90 שנה

18

השקה מלכותית

כינוסם של שלוחים לרגל
האלבום המפואר שיביא את
השליחות לכל בית בישראל

31

לא ישתחוה

מבט חודר אל פורים חסידי
ע"פ הדבר מלכות של
פורים תשנ"ב ואילך

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תוכן הענינים

- דבר מלכות / מעשה בפועל - מבצע פורים.....4
- הלכה וגאולה / פורים כהלכה.....6
- דעת תחתון / פורים בליובאוויטש.....7
- מבוא למגילת אסתר / הרב שמעון ויצהנדלר.....8
- ים של מסירות / אגרת קודש.....10
- גאולה פנימית / 'עד דלא ידע'.....14
- טאפארו דא פלאחו / קבלת התורה בפורים.....17
- סקירה / ערב השקה מלכותי.....18
- השלוחים לוקחים אחריות / פרופ' יצחק קראוס...20
- להביע נכונות לשליחות / הרב זלמן ברנשטיין...22
- אקורד של חיים / הרב ארי קדם.....24
- צידה לדרך / מתקשרים למרדכי שבדור.....28
- איינציקער זאך / לא יכרע ולא ישתחוה.....31

הופק ויצא לאור על ידי
מרכז ההפצה בארץ הקודש - (ע"ר) © כל הזכויות שמורות
למידע, הרשמה או תרומה להפקות והפעלות של ממש:
טלפון: 077-5123-770 | פקס: 073-2412-770
דוא"ל: info@mamesh.org | אתר: www.mamesh.org
מען למכתבים: ת.ד. 951 פתח תקוה
מוקד 'ממש': 054-2248-770

פנסאים
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
בהוצאת המגילה מנרתיקה.

במקום הקדמה

דעה אחת

נודמן לידי - ועל פי תורת החסידות הרי אין לך דבר שהוא במקרה, אלא הכל בהשגחה פרטית - קטע ממכתב-עת המספר שכ' עומד לארגן אנשים שהם תמימי דיעה אתו ע"ד שינויים המוכרחים בשטח הכלכלה וכו', ואשר באירגון זה נכנסים כמה אנשי דת אורטודוקסים.

והנה, בכלל, כשמתחילים לשנות ולחדש בשטח אחד של תכנית חיים והשפעת עולם, הרי אז נקל יותר להאדם להוסיף חידוש ולשנות גם בשטחים אחרים של השקפתו. יחד עם זה, הנה כמו בכל תופעות הטבע ששורר בהם החוק דהשפעת גומלין דוקא, הרי בטח גם בזה כן הוא. כוונתי להשפעת גומלין של החברים האורטודוקסים על שאר החברים ועל תכניתו של הארגון בכלל, בהנוגע לדתנו תורתה ומצותי'. והרי תמיד יש מקום להטבה בשטח זה.

וכ' כמארגן הקבוצה, וע"פ מכ"ע האמור גם מחולל הרעיון ורוח החי' בכל עניני', הרי אפשר שגם בזה עליו להיות היוזם ומכריז שמוכרחת השיבה אל המקורות הנושנים-חדשים-נצחיים, תורת משה מסיני ומצותי', ובאופן מעשי דוקא, כי המעשה הוא העיקר, ורק המעשה הוא אבן הבוחן של כל שיטה ואדם. ובסגנון המגילה שקורין אותה בעוד שעות ספורות: ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות.

בכבוד ובברכה לבשורות טובות בהאמור ולפורים בסדר, ז.א. כדבר המגלה אשר ישלטו היהודים גו'.

עשיריות פירושים שונים ומשונים למגלת אסתר, אבל בזה כולם משתווים אשר אף שהמן אמר להשמיד ולהרוג ומרדכי - ונהפוך הוא - בדעה אחת היו, וגם אחשוורוש וכל הדור ההוא עמהם, וללא צל של ספק - מי הוא יהודי.

(אגרת ר'תססה)

לקוראים הנכבדים שי'
במלאות שנה להופעת בטאון **פנסאים**
נשמח לקבל מכם רשמים / תגובות / הארות
והערות על הבטאון.
פקס: 073-2412-770 | דוא"ל: info@mamesh.org

כמו-כן המעוניינים להיות שותפים קבועים בפעילות
'ממש' ולקבל את הבטאון לביתם, או לשלוח אותו
לחברים מוזמנים לשלפן למשרד: 077-5123-770

עלון הסברה בשילוב לימוד עניני גאולה

בעריכת הרב אסף חנוך פרומר

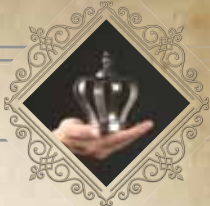
"כפי שרואים בפועל, שעכשיו נעשה קל יותר להסביר ליהודי . . שבנוסף לעבודתו האישית, מוטלת עליו אחריות להיות "שליח", להשפיע על אחרים, החל בבני ביתו, חבריו וידידיו, וכל מי שהוא יכול להגיע אליהם . . להביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל היהודים במקומו ובעירו לקבלת פני משיח צדקנו . . כולל במיוחד - על-ידי לימוד ענייני גאולה ומשיח.

Mamesh.org • 077-5123-770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מועתק להלן נוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לשלוח לכת"ר במוצש"ק:

פורים שמח. הצעתי למוסדות שבחינוך שישתדלו שהנערים ונערות המחוייבים במצות וטוב אשר גם קטנים מהם יקיימו בעצמם משלוח מנות ומתנות לאביונים.

בכבוד. מנחם שניאורסאהן

(אגרת ז'תקצח)

העיסוק במבצע פורים - ממשיך ברכות הקב"ה

מכיון שנמצאים אנו בשבת מברכים וער"ח אדר, הרי כאן המקום והזמן לעורר אודות הענין שהזמן גרמא - ההכנות המתאימות לקראת "מבצע פורים".

דהנה, כל עניני הפורים התחלתם בר"ח אדר, ועד שאפילו בנוגע לקריאת המגילה מצינו בירושלמי (ריש מגילה) ש"כל החודש כשר לקריאת המגילה" (כאשר אין אפשרות לקרוא את המגילה בזמנה), לפי שנאמר "והחודש אשר נהפך גו'", ועאכו"כ כאשר מדובר אודות ההכנות לקראת עניני הפורים, שהתחלתם היתה צריכה להיות שלושים יום לפני הפורים - מחמשה עשר בשבט, ועכ"פ - שבועיים לפני הפורים (כדעת רשב"ג).

וכדי לקשר זאת עם דבר גשמי - יקחו בקבוק משקה מהתועדות זו, בקשר לאסיפה שתערך (בודאי) כדי לתאם את כל ההכנות לקראת "מבצע פורים".

[בקבוק המשקה שניתן לפני כן עבור ארץ הקודש - הוא בקשר לימי הפורים עצמם, ואילו בקבוק המשקה שניתן עתה - הוא בקשר להכנות שיערכו כאן לקראת ימי הפורים].

ויה"ר שכל פעולות אלו יהיו בהצלחה רבה ומופלגה, ובאופן שלמעלה ממדידה והגבלה - "עד דלא ידע". כלומר: נוסף על כללות הענין ד"בכל מאדך" שאומרים בק"ש מידי יום ביומו, ויתירה מזו: פעמיים בכל יום, היינו, שבכל השנה כולה צריכה להיות העבודה באופן ד"בכל מאדך" (שלמעלה

ממדידה והגבלה) - הרי בנוגע לימי הפורים מודגש הדבר ביתר שאת וביתר עוז, מכיון ששמחת ימי הפורים היא באופן ד"עד דלא ידע".

וכאשר עוסקים בענינים אלו באופן שלמעלה ממדידה והגבלה - אזי מתגלית אהבת הקב"ה לבניישראל גם באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, ומכיון שכך - לא שיך לומר שישנם כמה אופנים בהמשכת הברכות, בגלוי או בהעלם וכו', כי כאשר מתגלית אהבתו של הקב"ה לבניי הבלתי מוגבלת, אזי נמשכים כל הברכות באופן דטוב הנראה והנגלה, למטה מעשרה טפחים.

ובפשטות: המשכת ברכתו של הקב"ה בכל הענינים דבני חיי ומזוני רויחי, פרנסה בהרחבה - מזוני רויחי, ובודאי שישנו הענין דחיי - מאן דיהיב חיי יהיב מזוני, וכדי שהברכה דחיי ומזוני תהי' בשלימותה ("אז עס זאל איינגיין") - ישנה הברכה ד"בני", בנים ובני בנים עוסקים בתורה ומצוות'...

ויה"ר שע"י הפעולות בכל הענינים האמורים לעיל, החל מהענין ד"מבצע פורים", בתוככי שאר ה"מבצעים" - נזכה בקרוב ממש לגאולה האמיתית והשליומה ע"י משיח צדקנו.

(התועדויות ה'תשמ"ג, ב, 994)

ב"ה, אחד באדר, ה'תשכ"ג
ברוקלין, נ. י.

כבוד ידידינו שיחי
בכל אתר ואתר
שלום וברכה!

בההתועדות דש"ק מבה"ח אדר השתא, הואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א להזכיר על מה שעורר אשתקד בדבר הצורך לפרסם ברבים, אשר לבד מה שמחוייבים לקיים בפורים את המצוה דקריאת מגילה ושאר המצוות דפורים (אמירת ועל הנסים ועוד), מחוייבים כולם, אנשים ונשים, לקיים את שתי המצוות של משלוח מנות ומתנות לאביונים, וכי מחוייבים בזה גם נערים שהגיעו לגיל שלש עשרה שנה ונערות לגיל שנים עשרה שנה, ואשר חובת החינוך - להרגיל בזה גם ילדים וילדות קטנים שלא הגיעו עדיין לעונת בר ובת מצוה. כ"ק אדמו"ר שליט"א הואיל גם להדגיש עד כמה שאפשר לקיים המצוות הללו בנקל, באשר את המצוה של משלוח מנות אפשר לקיים כבר בזה ששולחים אפילו רק לאחד (איש לאיש ואשה לאשה) שני מיני מזון (און מין מזון יחד עם איזה משקה שהוא), ואת המצוה של מתנות לאביונים אפשר לקיים במה שנותנים אפילו רק שתי פרוטות לשני אביונים היינו פרוטה לכל אחד מהם (ומובן מאליו שכל המרבה בצדקה הרי זה משובח).

...

בהתאם עם הנ"ל הננו לעורר ולבקש את כל אחד מידידינו שיחיו להזדרז ולעשות כל מה שאפשר בידו הוא או ע"י אחרים, ע"ד החובה דקיום המצוות של משלוח מנות ומתנות לאביונים - ועד כמה שאפשר בנקל לקיים אותם - לפרסם בכל מיני פרסום (מכתבים, כרוזים, עתונות, רדיא וכו'), בכדי שתגיע הידיעה אודות הנ"ל וההתעוררות בזה לכל אחד ואחת מבני ישראל בכל אתר ואתר, ולהיות מן הזוכים ומזכים את הרבים.

נשמח לשמוע מהנעשה בזה, ות"ח למפרע.
בברכת פורים שמח
מזכירות כ"ק אדמו"ר שליט"א

[אגרת המזכירות ע"ד משלוח מנות ומתנות לאביונים]

הזמן גרמא

מריבוי הדברים אין לשכוח על המעשה בפועל בענין שהזמן גרמא - מבצע פורים בכלל,

לכל לראש - להשתדל שכאו"א מבניי ישראל יוכל לחגוג כל עניני פורים מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שזה שיך במיוחד לפורים, "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים",

וכן - שכאו"א יקיים בפועל כל מצוות היום (בהקדמת לימוד הלכות פורים), כולל כמדובר כמה פעמים, לחנך גם הטף במצוות משלוח מנות ומתנות לאביונים - והרי גם החיוב של חינוך הוא הלכה בתורה, וישראל אורייתא וקוב"ה כול חד.

(שיחת תענית אסתר (מוקדם) ה'תשמ"ז)

פורים בכל מדינות המלך

התעוררות מיוחדת בענין שהזמן גרמא - מבצע פורים - להתחיל ולהשלים מבעוד מועד כל ההכנות הדרושות למבצע פורים בכל העולם כולו, "אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶחָד־שָׁנָה הַקְּרֹאִים וְהַחֲזֹקִים", "לְמַגְדֹּל וְעַד־קֶטֶן", "מִנֶּעֶר וְעַד־זָקֵן טוֹף וְנָשִׁים" - שלא ישאר אפילו יהודי אחד בפניה נידחת בקצווי תבל שלא יהיה נכלל ב"מבצע פורים".

(ספר השיחות תנש"א א, 350)

ההשתדלות שלי

ובקשר עם ימי הפורים הבע"ל משתדל הנני גם בשנה זו בנוגע למשלוח מנות ומתנות לאביונים, שדוקא במצות אלו רבה העזובה, ומאידך גיסא רבה במיוחד נקודת החינוך וההדרכה אשר בהם, ובודאי גם באה"ק ת"ו בכלל ובמשרדים המתאימים עושים בזה, אבל מצאתי לנחוץ להדגיש עה"פ במכתבי זה, כיון שבהוראות (העתק) משרד החינוך שהגיע לידי נזכרה רק מצות משלוח מנות! והלואי והלואי כבר זכינו להיעוד לא יהי' כך אביון ועושים ישראל רצונו של מקום (ספרי לדברים ט"ו ד').

(אגרת ח'תרה)

מריבוי הדברים אין לשכוח על המעשה בפועל בענין שהזמן גרמא

מבצע פורים כהלכה

שאלה: מי מברך על קריאת המגילה, כשקוראים כמה פעמים?

תשובה: א. את שלושת הברכות שלפני הקריאה ('על מקרא מגילה', 'שעשה ניסים' ו'שהחיינו') יש לברך גם אם יש רק אחד (איש או אשה) שיוצא ידי חובה, אך את ברכת "הרב את ריבנו" שלאחר הקריאה מברכים רק בעשרה (ונשים מצטרפות לעשרה לענין זה), ולא ביחיד.

ב. מי שכבר יצא בקריאת המגילה וקורא שוב כדי להוציא אחרים ידי חובתם, וכל שכן אם הוא קורא לנשים, השומעים יברכו לעצמם ולא הקורא. אבל אם לא יודעים לברך בעצמם, יברך הבעל קורא.

ג. המברך צריך לברך לכתחילה בעמידה.

ד. כאשר אשה מברכת את הברכות, תברך בברכה ראשונה: "לשמוע מגילה" (ויש אומרים שמברכות כרגיל "על מקרא מגילה").

שאלה: אם צריך בעל קורא ואין בעל קורא בקי בטעמים, מה המינימום שצריך לדעת?

תשובה: אם אין בעל קורא שיכול לקרוא את המגילה עם הטעמים כראוי - ניתן לקרוא גם בלי טעמים, רק שיקרא את המילים כראוי שלא ישתנה הענין, כי אם קורא במקום 'ומרדכי יושב' - ישב, או במקום 'והמן נופל' - נפל וכדומה, אפילו בדיעבד לא יצא.

שאלה: מה הדרך הכי נכונה למשלוח מנות מהיר, לאדם שעובר בדוכן ורוצים לזכות אותו במצוה?

תשובה: א. יש לתת ביום הפורים שתי מנות לאדם אחד לפחות, איש לאיש ואשה לאשה, כדי להרבות רעות. יש לתת שני סוגי מאכל שונים, מוכנים לאכילה מיידית. ולדוגמא: תפוח וסוכריה. חתיכת עוגה וסודה או מיץ. אפשר גם מאכלים כאלו שברכתם שווה. (הרבי שליט"א מלך המשיח נהוג לתת משלוח מנות לכהן לוי וישראל).

ב. כשרוצים לזכות אדם נוסף במצוה זו, צריך להביא לו את המשלוח מנות, ולומר לו שיתן אותם לאדם אחר (במצב כזה כדאי לתת לו משלוח מנות נוסף גם בשבילו, או לחילופין להביא לשני אנשים ולומר להם שיחליפו ביניהם, אך אין זה עניין הלכתי).

ג. ראוי שכל אחת מהמנות תהא חשובה ומכובדת, ולפחות בשיעור כזית. יש לציין לשבח את משלוחי המנות המהודרים ל'מבצעים' שמופצים ב'ממש', אשר מקפידים בהם גם על שיעור של 30 גרם לפחות לכל מנה, ולכל מנה ישנה ברכה נפרדת, המיוחדת לה.

שאלה: מתנות לאביונים - מה המינימום שיש לתת?

תשובה: כל אחד ואחת, כולל קטנים שהגיעו לגיל חינוך, ואפילו כשספק אם הגיעו לחינוך, חייב לתת ביום הפורים לפחות לשני עניים כסף או שווה כסף, לכל אחד לכל הפחות בשווי פרוטה, בערך 20 אגורות לכל עני.

כמובן שזהו השיעור המינימלי, אך נכון וראוי להרבות במתנות לאביונים. וראוי לתת למה שיותר עניים, ו'כל הפושט יד ליטול נותנים לו'.

שאלה: כיצד יקיימו את מצוות פורים בגאולה?

תשובה: א. חג הפורים מתייחד בכך שהוא יישאר בכל תוקפו גם בזמן הגאולה. וכך כותב הרמב"ם על נצחיותו של חג הפורים: "ואף על פי שכל זיכרון הצרות ייבטל, שנאמר 'כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני' (ישעיה סה, טז), ימי הפורים לא ייבטלו. שנאמר 'וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים, וזכרם לא יסוף מזרעם' (אסתר ט, כח).

ב. הרמב"ם מדבר גם על נצחיותה של מגילת אסתר בימות המשיח, וכך הוא כותב "כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח, חוץ ממגילת אסתר, והרי היא קיימת כחמישה חומשי תורה וכהלכות של תורה שבעל פה שאינן בטלין לעולם".

ג. ישנם דעות שלעתיד לבוא יהא פורים אסור בעשיית מלאכה מן הדין, וכדין יום טוב.

כך מובא בספר מחשבות חרוץ אות כ.

ד. בספר השיחות תש"נ (חלק א עמוד 310 הערה 114) שואל הרבי שליט"א מלך המשיח "יש לעיין כיצד יהיה קיום המצוה ד'מתנות לאביונים' כשיקויים היעוד 'אפס כי לא יהיה בך אביון' (דברים טו, ד)". ולפי הדעות שהובאו מקודם שלעתיד לבוא פורים יהיה יום טוב לכל דבר, לכאורה אכן יהיה אסור לתת מתנות לאביונים ביום הפורים, מצד מוקצה.

ה. יש מקום לומר שלעתיד לבוא קריאת המגילה בכל ארץ ישראל תהיה ביום ט"ו באדר ולא ב"ד, כמו בירושלים, מכיוון שירושלים תתפשט על כל ארץ ישראל, וכפי שנאמר במדרש (ספרי דברים א) ש"עתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק".

(מקורות: שו"ע אדה"ז סימן תקפה ס"ה. שבח המועדים עמוד 146. פסקי תשובות סימן תרצב ס"ז. משולחן הבד"צ פורים)

אתה בא לפורים בליובאוויטש?

בהן הספר לא ממש היה מרוכז והם היו צריכים לספר לו על מסירות נפשם של הילדים שאמרו למרדכי 'איתך אנחנו', והסתיים במסעדה הישראלית בסוף המסלול, שם - למרבה הפלצות - כיבד אותם החבדניק בהכרזת היחי הג'. לפחות לא היו צריכים לדרוש שם כי החבדניק טיפל בזה נאמנה בשפתו.

הרפתקאה שכזאת ממש לא נכללה בסלסלת החוויות של ליפא, בטח לא לפורים. בעיקר היה שבור מהפספוס הגדול. איך לא ידע, שועל חצרות וותיק שכמוהו?

"איפה אתם צריכים?" החבדניק היה נדיב בחזור. "בורו פארק" - ליפא לא לקח סיכון נוסף על חשבון הפורים שלו. "חבל, יש עכשיו התועדויות רציניות ב770" ניסה החבדניק לחסוך בדלק. "בורו פארק!" - ליפא היה נחרץ, די לו ביוקרתו שהושפלה עד עפר.

ליפא נדחף חפוי ראש לסעודת הפורים המשפחתית, כאבל בין חתנים. היושבים חזרו עמוסי חוויות - הירשל מההתרמה של הישיבה שלו, שלוימי מטיש של הסקווערער ואביו סתם שמח וטוב לב מהנכדים המקפצים. והוא.. פורים עלוב שכזה... אבל כמו להכעיס צפו ועלו בראשו שוב ושוב החיוכים של הזקנים מהבית אבות, דמעת הקשישה שהאוזן המן הזכירה לה את בית אבא, 5 הדולרים שתחב בכיסו הספר הבוכרי - "זה לא בשביל ס'דקה, זה בשביל אותך", וגם החיוך הגדול של הרבי שלהם מהמשלוחי מנות שחילק. מחשבה סוררת הסתננה: "אולי כן הייתה איכות בשטיקל פורים הזה".

"נו ליפא, איפה היית הפורים?" השאלה מכיוון אימו נפנפה את הגיגיו. הוא שתק לרגע ואז השיב במילים שקולות: "הייתי פורים אצל הליובאוויטשער".

•

ליפא לא נולד מעולם, אך ראוי היה שיוולד. ולו בשביל אותה שעה.

זהו פרצופו של פורים החב"די, 770 ריק רוב היום, האורות מעומעמים. כולם במבצעים. כל ליובאוויטש מרוכזת בחוצה. מעריב דמוצאי היום במנין כ"ק אד"ש בקושי מגרד את הצענטער, רק השמש הוותיק מגיע בריצה, אברך או שנים נחפזים, מישוה נזכר מבין אדי ה'לחיים' שיש לסדר במהרה את מקומו של כ"ק אד"ש, וה'שביל' מתחזק ע"י כמה תמימים צבועי פנים שהספיקו לחזור ממבצעים. פעם היו חסידים שהייתה להם 'קביעות' להגיע לפורים בליובאוויטש, אבל לאט לאט נהיה ברור יותר ויותר: אם רצונך להגיע לפורים בליובאוויטש תגיע אל היהודי שמולך. תשמח אותו ותזכה אותו בקריאת המגילה ובנגיסה של מצווה באוזן המן כשרה.

[נקודה זו שמעתי מפיו של הרב מנחם קעניג (ב"ר אלעזר)]

ר"ח אדר התשע"ז תפס את ליפא - בחור בורויפארקי מסולסל פיאות מצוי - בדילמה אמיתית: איפה מעבירים את פורים? שנה שעברה חגג עד דלא ידע בישיבת רבי חיים ברלין בברוקלין. לפני שנתיים בחצר 'תולדות אברהם יצחק' במאה שערים ועכשיו הוא בברוקלין ומחפש ריגוש יהודי מוצלח.

כיפתו כמעט נפלה כשקפץ מהספה וצעק: פורים אצל הליובאוויטשער! מיד חטף את הטלפון והודיע לבן דודו שהנה יש מקום לחגיגת פורים. בפי שניהם עמד עוד טעמן של ההקפות בשמחת תורה ב770, הם נסחפו מויליאמסבורג עם החוזרים מתהלוכה ולראשונה בחייהם רקדו למעלה ממדידה והגבלה. אחח... לא ימוש מזכרונו ההבל שקידם את פניו כשנכנס ל770, מערבולת האנשים האדירה שמיעכה את עצמותיו, פרצופו של הבחור שתפס במעילו וצעק בעברית צברית "כ'פת לך משיח בכלל!?", הכוסית משקה חריף ועוד אחת שניגרה אל גרונו.

אין, פורים בליובאוויטש הולך להיות חוויה יהודית מטלטלת. בראשו של ליפא החלו לדהור תמונות של 770 סובב על ציריו המשומונים בנדיבות ב'לחיים'. מאות בחורים ואברכים ובעה"ב רוקדים, מתועדים ויוצאים מכליהם. או אולי בכלל פארבריינגען מרכזי כמו שראה במוצאי שמחת תורה, אווירה מחשמלת, ניגונים נשמתיים המושרים בפי אלפי חסידים המרוכזים כולם לעבר מקומו של הרבי. "הרבי ממש נמצא פה", ככה לחש לו בשעת מעשה בחור לצידו.

•

חמוש בפפיון צבעוני, חצי בקבוק יין בבטן וצילינדר אדום הגיע ליפא בלווית בן דודו בצהרי הפורים גופא ל770 לחגוג את הפורים של חייו.

כבר כשעלה מתחנת הרכבת דגדג חשד באפו, שקט מידי. כשפתח את הדלת, לסתו נשמטה כמעט עד הרצפה, ריק! חצי מהאורות מכובים, אין ריח אלכוהול באוויר, שיממון! רק דמותו השפופה של השמש התרוצצה בין הספסלים, גם הוא פנה החוצה.

פתאום הגיע בחפזון בחור חבד"י שנראה כאילו נתלש בגסות מהמיטה וזקנו לח ממקוה מהיר. הוא החזיק מגילה ביד, הגיע ישר אליהם - כאילו קבעו פגישה - ובלי גינונים קבע: "מדברים אנגלית? חייבים אתכם לקריאת מגילה בקווינס". אם ההחלטה הייתה בידם היו מתחמקים, אבל מוצא אין מפני פרצוף הכרית הקשוח שמולם וכך מצאו את עצמם בתוך מיניוואן שכור מתגלגל בזריזות על איסטרען פארקווי.

מסתבר ש'קווינס' זה מושג רחב בשביל קריאת מגילה, זה התחיל בבית אבות היהודי שם כפה עליהם החבדניק הר כגיגית להסביר לקהל הגריאטרי על עכשוויות המגילה, עבר בכמה מספרות הומות

קריאת המגילה למפרע

בהלכה, בחסידות ובעבודת האדם

לרגל חג הפורים אשר בו קוראים את מגילת אסתר בכל מדינות המלך, מובאת בזה מעין 'פתיחה' לקריאת מגילת אסתר אשר נערכה מתורת רבותינו נשיאנו ובפרט מתורתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א • הרב שמעון ויצהנדלר

א. ידוע¹ פירוש הבעל שם טוב בדברי המשנה במסכת מגילה (רפ"ב) "הקורא את המגילה למפרע לא יצא" - כי כאשר אדם קורא את המגילה וסובר שמדובר בסיפור שאירע רק בעבר ("למפרע"), הרי גם אם יאמר את ברכות הקריאה בכוונה ויקיים את כל מנהגי הקריאה - לא יצא", כי נס פורים שייך ומתרחש גם בהווה ותכלית קריאת המגילה היא "לחיות מחדש" את המאורעות ואף להפיק מהם לקח להווה².

[ועל דרך זה ביאר האריז"ל את הפסוק במגילה (ט, כח) "והימים האלה נזכרים ונעשים" "דבהזכר זכרם למטה נעשים בפועל למעלה" - דעל ידי זכירה (כדרוש) הרי - "ונעשים" - חוזר ונשנה מחדש בהווה כל מה שאירע בפעם הראשונה³].

1 ס' דברי שלום (קוידינוב פ' בא. כתר שם טוב (הוצאת קה"ת) הוספת סימן עת.
2 גם בכל עניני התורה נצטיינו "בכל יום יהיו בעיניך חדשים" (הובא ברש"י תבוא כו, טז ועוד) ובכלל "תורה מלשון הוראה" (ראה (גם) זוהר ח"ג נג, ב), ברם בפורים מודגש במיוחד ענין הנצחיות (וההתחדשות) כפס"ד הרמב"ם בסוף הל' מגילה: כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח חוץ ממגילת אסתר. . . שנאמר "ימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם". וראה בארוכה לקוטי שיחות חלק כו ע' 225. וראה בשייכות לתורה בכלל לקו"ש חל"ע ע' 5 בהבדל שבין 'בכל יום יהיו בעיניך כחדשים' לחידוש שבכל חג השבועות. וש"נ.
3 נזכר ברמ"ז בספר תיקון שובבים, הובא ונתבאר בספר לב דוד להחיד"א פכ"ט ולפי זה ביאר את לשון הברכה "שעשה

ב. והביאור בזה: ידוע שגדרו של עולם העשיה מורכב מסיבות ותוצאות, אשר לכן כל מאורע המתרחש בעולמנו נובע, נוצר ומורכב מסיבות ותוצאות ("סיבה ומסובב"), כאשר התוצאות נובעות ומשתלשלות מתוך הסיבות, ולכן בכל המאורעות המתרחשות בעולם, הסיבות הם העיקר בהן שהרי בלעדיהן לא יכול היה להיות מאומה.

וזהו סדר מבנה המגילה המתארת את המאורע לפי סדר השתלשלות המאורעות זה מתוך זה, סיבות ותוצאות, וכל הקודם בפסוק קדם והביא למאוחר לו ולא יתכן זה ללא זה (גזירת המן ללא ש"גדל המלך אחשורוש את המן", המציאות דאסתר המלכה ללא משתה אחשורוש והריגת ושתי, ועל דרך זה ביטול הגזירה דוקא על ידי ה"צומו עלי שלושת ימים לילה ויום" ועד לנס פורים וכו' וכו'). ולכן במגילה תופסים הסיבות מקום נכבד ומורחב, כי דווקא על ידם מתרחש כל המאורע⁶.

ועמוקות יותר, זו לפנים מזו וזאת משום שהם מכוונים – כפי שמבואר בספרים הנ"ל – לעולמות העליונים שאף הם משתלשלים זה מתוך זה. ביאור נרחב בזה ראה שיחת ב' דחג השבועות תרצ"ג (לקוטי דיבורים חלק ה'), לקו"ש ח"ה ע' 17, 298 ועוד.

6 ויש להוסיף שהדגשת "הסיבות" במגילה קשורים לעצם מהותו של נס פורים, שהיה הנס מלושב בטבע "שלא היה דבר נראה לעין שהוא למעלה מהטבע רק ע"י אהבת אסתר מכל

אך במה דברים אמורים, דווקא בעיצומה של ההתרחשות, אך לאחר סיום המאורע כאשר מעלים זכרונות ממנו, הרי להיפך: הסיבות הופכות להיות משניות (וטפלות) ועיקר ההתעניינות ושימת הלב היא בתוצאה והסך הכל של המאורע ("תוקפו של נס"י) וכנראה במוחש.

ועתה מובן כי אדם הקורא את המגילה שלא לפי סדר ("למפרע" כפירוש הפשוט), היינו שמקדים את התוצאה ("מסובב") לפני הסיבה שגרמה אותו, מגלה שהסתכלותו והשקפתו על סיפור המגילה היא כעל זכרון העבר ("למפרע" כפירוש הבעש"ט) ולכן התעניינותו היא בעיקר בתוצאה של נס פורים לפני השתלשלות המאורעות שהביאו לכך. משא"כ כאשר אדם מביט על המאורע כענין שאירע עתה עמו, הרי כשם שבעיצומה של ההתרחשות לא תיתכן תוצאה לפני הסיבה, כך גם בקריאה, בה הוא "חי מחדש" את המאורע, קורא הוא את ספור הנס לפי סדר התרחשותו - קודם הסיבות שהביאו לתוצאה העיקרית ד"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר"⁸.

ג. ויש להוסיף עוד נקודה: ההתעניינות בסיבות נובעת (גם ובמיוחד) מהרצון של הגברא להפיק לקח ומוסר השכל מהמאורע, שהרי התוצאה מצד עצמה אין בכוחה ללמדנו מאומה, שהרי אותה תוצאה יכולה להגרם מסיבות שונות (ואפילו הפוכות זו מזו).

ולדוגמא כאשר קורא על המעמד ומצב ד"ליהודים היתה אורה", ורוצה ללמוד כיצד יוכל אף הוא בהנהגתו להביא "ישועה והצלה" גם בדורו, הרי ללא ידיעת הסיבות - אשר דווקא הנהגה באופן ש"לא יכרע

מקום נראה בחוש שכל הסיבות היו רק למעלה מהטבע" (תו"א צג, ד) והיינו דדווקא ע"י שמקשרים את הסיבות – ראשית מלכותו של אחשורוש עם "בשנת שלוש למלכו" (א, ג) ועם "בשנת שבע למלכותו" (ב, טז) ועם הסעודות שעשתה אסתר לאחשורוש והמן – מגלים שכל זה הוא המשך של ענין אחד – יד ה'. (וראה מכתב כללי כ"ה אדר תשנ"א וש"נ). וראה לקו"ש חל"ע ע' 167 ואילך שזה עומק הטעם לכך שאין אומרים הלל בפורים ולאידך "קרייתא זו הלילא" – כי בנס המלושב בטבע (היינו שהסיבות קודמות לתוצאה), לא ניכר כ"כ ההילול, אלא על ידי קריאת המגילה באופן כזה דווקא. עיי"ש.

7 כדברי הגמרא במגילה (יט, א) המבארת את הדעות שבמשנה שם "מהיכן קוראים את המגילה". ברם הלכה כר"מ "קוראה כולה".

8 ולהוסיף בכל האמור בפנים ע"ד הנגלה וההלכה: ידוע כי כל מצוה שבכדי לקיימה צריכים ל'הכנה', הרי ה'הכנה' מקבלת את דרך המצוה עצמה (ראה בארוכה לקו"ש חז"ו ע' 187 וש"נ) ועד"י יש לומר בעניינו: מכיוון ש"תוקפו של נס" לא יכול להיות לולא כל אותן סיבות, הרי גדרם של סיבות אלו הם 'הכנה' שנחשבת כחלק מ"תוקפו של נס" (משיחת פורים תשל"ח. עיי"ש).

הפשוטה. דהסיבה ש"לא יצא" בקריאתו "למפרע" כפשוטו (מהסוף להתחלה) היא משום שבאופן כזה כל קריאתו היא רק "למפרע" - כענין שהיה בעבר וממילא זה מוכיח גם כן שאינו חי את המאורע מחדש ומסיק ממנו הוראה להווה.

[ולהוסיף דלפי זה הפירוש ב"לא יצא" הוא גם שבקריאה מסוג זה, הרי לא ניתן "לצאת" מגזירת המן, מענין הגלות כו"¹¹].

ד. והנה נראה במוחש כי כאשר אדם קורא את המגילה שלא "למפרע" אלא כדבר ההווה, הרי גם שמחת החג שלו¹² היא בתכלית השלמות והסיבה לכך פשוטה:

כאשר התבוננותו במגילה היא באופן של הווה היינו שבימים אלו היתה לו ישועה והצלה מן הקצה אל הקצה באופן של "ונהפוך הוא", הרי מיד הוא בא לידי רגש של שמחה עצומה¹³ - שהיא היא מצוות היום. ובלשון הכתוב "והימים האלה נזכרים ונעשים" - דה"נעשים" (מצות היום) הם לפי ערך ה"נזכרים" (קריאת המגילה) וככל שה"נזכרים" הוא בשלמות כך הוא ה"ונעשים"¹⁴.

והנה לפי ביאור האריז"ל בפסוק זה מובן דככל שה"נזכרים" יהיה בשלימות ובפשטות עד שיחיה זאת כדבר שבהווה¹⁵ (כתורת הבעש"ט) - כך גם ה"ונעשים" (חזרת נס פורים בהווה) יהיה, לא רק ברוחניות אלא, בשלימות ובפשטות ובגלוי - "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר - כן תהיה לנו" - בפועל ממש"¹⁶.

(ע"פ: שיחות פורים תשל"ג, תשל"ה, תשל"ו, תשמ"ב, תשד"מ ועוד)

ולכן מוכרח הוא קודם לדעת את הסיבות ואח"כ את התוצאות וכך קריאת המגילה שלו תביא לתכליתה כאשר מכל פרט ופרט יפיק הוראה להווה כתורת הבעש"ט⁹. משא"כ כאשר קריאת המגילה שלו היא "למפרע" - ללא כוונה להפיק ממנה לקח להווה, הרי עיקר ההתעניינות היא בסיום המגילה ואח"כ ממשיך להתעניין גם בפרקים הקודמים העוסקים בסיבות שגרמו לכך, וכנ"ל.

נמצאנו למדים דתורת הבעש"ט היא היא הפירוש הפנימי והטעם¹⁰ להלכה

9 דוגמאות נוספות מהלימוד מעניני המגילה ל'הווה' נתבארו בכו"כ שיחות וראה במיוחד – התוועדות פורים תשד"מ וראה גם שיחת כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע פורים תש"א (לקוטי דיבורים [בלשון הקודש] כרך ג' בתחילתו).
10 ויומחק לאור דברי הוזהר (ח"ג קנב, א) שחלקי הנגלה והנסתר שבתורה הם "גופא ונשמתא" ובדרך מצוותיך לכ"ק

אדמו"ר הצמח צדק (ה, א כב, ב) ביאר: "הגליא הוא כפי הסתים כגוף לנפש". וראה של"ה בית חכמה (טז, א) ועוד. ונידון דידן הוא דוגמא מוחשית לכך.

11 שיחת ש"פ תצוה, שבת זכור, תשמ"ז.

12 הכוללת גם את שאר מצוות החג וכמבואר בארוכה בלקוטי שיחות חלק ט"ז עמ' 365 ואילך בדיוק לשון הפסוק – "לעשות אותם ימי משתה ושמחה [וממילא] ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים" ועיין שם גם הביאור בדעת הרמב"ם בזה.

13 ועל דרך אותו אחד שנתעלף בפועל בעת שצייר לעצמו והעלה בזכרונו את הכניסה לקיסר (לקוטי דיבורים כרך א קסד, א ואילך).

14 ויש להוסיף כי גם המשך הפסוק "וזכרם לא יסוף מזרעם" מתקיים בפשטות במיוחד כאשר "זרעו" רואה שקריאת המגילה היא באופן של הווה. ודו"ק.

15 ולהוסיף: מכיוון שנצטיינו 'מעלין בקודש' (ברכות כח, א), הרי לא זו בלבד שאין לקרות את המגילה רק כ'דוגמת ומעין' הפעם הראשונה, אלא יש לקרותה ממש כפעם הראשונה ובהוספה! (ש"פ זכור תשמ"ח).

16 ראה בלב דוד לדעיל הערה 3.

“אין לנו שום דרך ושום ברירה, מלהשליך את עצמנו בתוך ים של

מסירות נפש

ת

קופת הנשיאות הראשונה של הנשיא השישי, הוד כבוד קדושת אדמו"ר מוהריי"צ, התאפיינה במלחמת קיום של היהדות הנאמנה ברוסיה של הימים ההם, מול גלי שנאה, כפירה ומאבק על הצביון היהודי, ובראש וראשונה על שמירת התורה והמצוות. שנה אחרי שנה המאבק רק צבר עוצמות, השלטון החד ברוסיה גמר אומר לחסל את המימסד היהודי הדתי, להעביר את האמונה בבורא העולם ושמירת מצוותיו. שיאו של המאבק הגיע לשנת תרפ"ז. מאורעות רוויים מסירות נפש כפשוטה נדרשו ממנהיגי היהדות ברוסיה, הרבי הריי"צ, וחסידי הנאמנים מול מלחמתם העיקשת של אנשי היבסקציה ימ"ש [-המחלקה היהודית במפלגה הקומוניסטית].

בפורים קטן תרפ"ז הגיע כ"ק אדמו"ר הריי"צ למוסקבה. המצב היה איום. אנשים חששו על חייהם והטמינו א הידותם ובטח שלא הרהיבו עוזה לשלוח ילדים לחיידרים היהודיים. הרבי במפתיע קבע התוועדות בבית הכנסת החבד"י במוסקבה ובריש גלי אמר מאמר חסידות "וקבל היהודים" אל מול המרגלים הסובייטיים,

בו דיבר אודות ענין המסירות נפש לעמוד מול מונע ומעכב ולהפיץ ולהרביץ תורה בילדי ישראל, על מאמר זה התבטא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אשר זהו 'מאמר של אש'.

גם בחג הפורים באותה שנה נערכה התוועדות הירואית בה דיבר הרבי הריי"צ בביטויים גלויים וחריפים שעות ארוכות ועודד וזעק מקירות ליבו הק' על חשיבות החינוך היהודי הטהור ללא שום רוחות זרות, ועל כך שכל אחד צריך למסור את נפשו בפועל על הענין. אנשי היבסקציה נשבעו לנקום בו על מאורעות אלה, שעשו רושם רב בכל רחבי ברית המועצות וחזקו את רוחם של אנשי המחתרת היהודית, וכך בהמשך השנה אירעו המאסר הנורא והגאולה הגדולה בי"ב-י"ג תמוז.

כרקע לכל אותן מאורעות מוגש בזאת קטע ממכתבו של כ"ק אדמו"ר הריי"צ מתאריך חשון תרפ"ח, בו מתאר את אוירת התוועדות זו ותוכן הדברים שדיבר, לאחריו מובא קטע ממכתב כללי-פרטי של כ"ק אד"ש מה"מ בפורים קטן תשד"מ אודות המאמר שנאמר בפורים קטן תרפ"ז במוסקבה.

"על פורים באו הרבה אורחים, ובעת הסעודה ת"ל חזרתי דא"ח, ואחרי כן כמנהג העולם שתייתי מעט, ואפשר יותר מהרגיל, און אייפין הארצין איז גיוען אן גיזאלעט, וכנהוג מתחילים לדבר בעניני חיזוק הדת, עד שהתגלגלו הדברים בהנוגע ללימוד עם נערים קטנים, וביני לביני הבקבוק מתרוקן וכוסו רוי', ואנ"ש והתמימים יחיו מנגנים בהתעוררות גדולה ובמרירות עצומה.

בה בשעה, המחזה הי' מלהיב במאד, בזכרונות ימי קדם, בהיותנו בירושלים דחסידות היא ליובאוויטש, והמקדש מעט עמד על תילו, וכהנא רבא קדש הקדשים מכהן פאר, מאות חסידים ואנשי מעשה סובבים חונים עליו, ומאות תלמידים יושבים או עומדים על הקורות בזאל הגדול וכולם יוקדים כיקוד אש, והמחשבה מרקדת ורצה מענין לענין, עת צאתינו מליובאוויטש, גלות אריאל, גלות רוסטוב, דירת רוסטוב, סלאוויאנסק, החזרה לרוסטוב מעון החדש, חליפות הממשלות, מלחמת אחים, מצב המלחמה, הפחדים, השמועות מבהילות

ממעשה הבאנדעס השונים, הסתלקות אור המאורות, היתמות, הבדידות, החולי, הרעב הנורא, סגירת הישיבה, החיפושים, כתיבי המלשינות, העלילות, הכרח היציאה או הבריחה מרוסטוב, הביאה לפטרבורג, הגלות והדחקות, תחלת ההסתדרות, הקושי והכובד מכל צד ופינה, הפחדים האיומים ועתה (כלומר בשעה ההיא), יושבים ת"ל במעון רחב ידים בטבור העיר בבירת ליענינג', בדירת מי שהי' שר הצבא פוליאנוב (אשר איש יהודי לא הרהיב עוז גם לעבור דרך החצר ההוא). ת"ל נתקבצו מאות אנשים, מאלו אשר י"ב שנים מקודם היו בירושלים דחסידות היא ליובאוויטש, ועומדים עתה באותו מעמד והרגש אשר עמדו אז, ברעיונות טהורים ובהרגשים זכים, מסורים ונתונים אל הקדש, הם אינם אשמים כלל על אשר אין להם אותו הרועה נאמן אשר דרוש להם, מוסר כליותי, בדכדוכה של נפש והרגש פנימי.

כל השעה ההיא ישבתי וידי על פני והדמעות התגלגלו בפרא רב, כמוכן אשר אלו שהיו באותו מעמד, הנה התלהבו

השליחות

בואו להעניק לידידים, לחברים, למקורבים שלכם משהו אמיתי!
משהו של הרבי, משהו מקורי, שיגע בהם 'על אמת' ויניע לפעולה.

השליחות
אלבום חדש ומפואר יצא
לאור על-ידי מכל
שבעה פרקים

כל שער נפתח בציור אמנותי
(מקורי) של הרבי מלך
המשיח שליט"א שצויר
לראשונה לאלבום זה.

כל פרק נפתח
בפתיח קצר של
העורכים המוביל את
הקורא לתוכן הפרק

240 עמודים המכילים פתגמים
ואימרות מתורתו של הרבי מלך
המשיח שליט"א המביאים את משנתו
בענין השליחות ואת קריאתו הנצחית
לכל אחד ואחת להאיר את סביבתו.

בכל פרק 20-30 פתגמים מתורתו של הרבי
בלשונו הק' ללא שום תוספות! למעט מילות
קישור, תרגום או פתיחת ראשי-תיבות.

האלבום מלווה בתמונות
ומסמכים מקוריים חלקם
בפרסום ראשון

כפתיח וסגיר לכל פרק
מובאת כפולת עמודים עם
מכתב או שיחה מקוריים
של הרבי מלך המשיח
שליט"א המעבירה את
"שיטתו" ורצונו של הרבי
בלשונו הק'.

מבוא מבריק ומשובח במיוחד
פותח את האלבום המפואר, ומביא
בשפה נעימה וקולחת הסבר
לתורת השליחות ועד לשליחות
היחידה לקבלת פני משיח צדקנו.

שיחות או מכתבים ברורים
ו"מובנים" מביאים את
תורתו של הרבי ללא
אמצעים או ממוצעים הישר
מהמעין אל הקורא.

חינוך שיסודו תורתנו הקדושה

"הזמן גרמא להזכיר את עצמו וכן את כל אלה הנמצאים
בסביבתו אודות המאמר דא"ח שנאמר "בס"ד פ' תשא
פורים קטן, פ"ו, מאסקווא" בבית הכנסת דליובאוויטש
במוסקווא ברוכ עם ובפרסום גדול (וגם לאחר זה) על-ידי
כ"ק מו"ח אדמו"ר,

דיבור-המתחיל וקיבל היהודים את אשר החלו לעשות –
ונקודות אחדות מתוכנו, אשר, על פי ביאור חז"ל בכתוב
זה, דוקא בימי הגלות (דמדי ופרס בימי אחשוורוש) וגזירות
המן – קבלו היהודים, עליהם ועל זרעם, את אשר החלו
לעשות . . . ועיקר ביטול הגזירה היה על-ידי – בלשון
הכתוב: מפי עוללים ויונקים יסדת עוז, אין עוז אלא תורה,
חינוך שיסודו תורתנו הקדושה, המתחיל עוד בגיל עולל
ויונק, והוא המביא וגורם להשבת אויב (השונא הגלוי)
ומתנקם (השונא בנסתר).

...באם במצב ההוא קיבלו עליהם, מנער ועד זקן טף ונשים,
את כל האמור וקיימו בפועל,

על אחת כמה וכמה עתה, כאשר בחסד השם עלינו, לימוד
התורה וקיום מצותי' יכול להיות מתוך מנוחה ושמחה וטוב
לבב,

על כל אחד ואחת לעשות בהפצת התורה מצותי' – בנוגע
לעצמו ובנוגע לכל-אחד ואחד שיכול ל"חנכו" בעניני
יהדות על טהרת הקודש ומתוך אהבת ישראל".

(לקו"ש חכ"ו ע' 443)

מכם שיעור הרגשתו האלקית הנמצאת בו וילחם עם השונא
המר, עוכרי ישראל היבסקצי' ימח שמה, יהודים סבלו רבות,
ובכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקב"ה מצילנו מידם,
רוצים ח"ו לשמד יהודים, זכרו והצילו עצמכם כשעוד יכולים
להציל, הקימו חדרים, לכו לבתי הכנסת ולימדו בהם בכל
יום, החזיקו בדרך ישראל סבא ויתן לכם ה' בנים ובני בנים
כו' וכו'.

אח"ז (סיפרו לי) אשר ישבתי על כסאי ובכיתי בכי רב, אבל
איש לא נגע בי, ובחדר הי' רעש גדול פנימי והתעוררות
עצומה, וכה עבר כשעה, ואחרי כן הנני זוכר כי הגידו לי
אשר כבר שעה חצי הששית בקר (התחלת הסעודה היתה
בערך 4 ובשעה 7 בערך באמצע הסעודה, עוד קודם אמירת
דא"ח התפללנו תפלת ערבית) והמשכנו את הסעודה בשתי'
ושמחה ודיבורי התעוררות וניגונים עד עלות השחר שעה
חצי השמינית וחסל סדר פורים".

(לקו"ד ח"ה ע' 1285)

מזה עוד יותר, והגביהו קולם בשיר וזמרה מאותם הניגונים
אשר הם בעצמם (בלי שום זכרונות) מעוררים את הלב,
ובפרט בעת שהכל עולה בזכרון, וק"ו בן ק"ו בעת שהלב היא
פתוחה ובהתרגשות בלתי מוגבלת.

כל אלה יחדיו פעלו עלי רושם עז, ולפתע פתאום כאלו
ירדתי מענני מרום, או עליתי מתהום רבה, עמדתי ממקומי
(כן סיפרו לי) כולי נלהב ורועד ואפתחה פי, בדברים כאלה.

אחים, יהודים בכלל ואנ"ש והתמימים בפרט, כולנו היהודים
הנמצאים ברוסי', עומדים באותו מצב בו עמדו אבות אבותינו
כשיצאו ממצרים, המדבר משני הצדדים, הים מלפנים ופרעה
וחילו מאחור. כל יהודי צריך לדעת וכל אחד שימסור זאת
בשמי לחברו, שלפי חוקי הממשלה, יכול כל יהודי לקיים כל
המצוות בלי שום הפרעות, כל אחד יכול לתת את בנו ללמוד
אצל מלמד כו' וכו'.

אחים יהודים! המדבר השומם הוא משני הצדדים והמצרים –
ה"יבסקצי" – נוגשים מאחור, מר לנו מאד, אין לנו שום דרך
ושום ברירה, מלהשליך את עצמנו בתוך ים של מסירות נפש,
בים של בטחון. כל יהודי הנמצא ברוסי' מבלי הבדל עדה, גיל
ומעמד, בעלי בתים ואינטליגנטים, צריכים לזכור את תקופת
האינקוויזיצ' בה נשרפו ונשחטו עבור תורה ועבור מצוות, כל
יהודי צריך לומר רק זאת שהוא יהודי ושיראה זאת בפעילות
של השתתפות ביסוד "חדר". כל יהודי שיזכור רגע זה,
יהודים בואו ונשליך את עצמנו בתוך אש המסירות נפש. כל
אחד שיזכור שלוקחים ממנו את ילדיו, רוצים לעשות מכולנו
ערירים ר"ל, מחויבים אנו כולנו מבלי הבדל אם רבנים,
שוחטים, מלמדים, בעלי בתים, סוחרים, רוכלים, משפטנים,
רופאים, אנשים ונשים, כולם יחד צריכים לדעת שיהודים
אנחנו והולכים אנו למסור את נפשנו בפועל ממש, להישרף
חלילה עבור התורה והמצוות, ולזכות – לבנים ולבני בנים.

יהודים! הסבירו אחד לשני את המצב האיום למה שהובילנו
השקצים היבסקצי' ימח שמה, זכרו מי הוא שונאכם, כל אחד

מרכז ההפצה בארה"ק
077-5123-770
www.mamesh.org

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

להשיג בחנויות הספרים המובחרות | מחיר מיוחד להפצה!

"עדדלאידע"

התועדות פורימית פנימית עם המשפיע הרב שלמה זלמן לנדא, אודות עבודת האדם עם עצמו וסביבתו באופן ש'עד דלא ידע' והמשכת עבודה מיוחדת זו על פני כל השנה כולה.

עד וד לא יצאנו מכל ההתעוררות של יו"ד י"א שבט, והננו כבר ב"ה בהכנות "שלושים יום לפני החג" לחג הפורים הבעל"ט.

מכיון שהשער לכל העניינים בתקופה זו זה "משיח" ו"קבלת פני משיח" ע"פ השיחה הידועה של כינוס השלוחים תשנ"ב, הרי שגם חג הפורים צריך להיות חדור בענין זה ואדרבא כיון שפורים עניינו "עד דלא ידע" - למעלה מ"טעם" ו"דעת", גילוי "יחידה שבנפש" ולכן מבואר בשיחות שזה רק יום אחד בדוגמת חג השבועות, יום "מתן תורה" כיון שזה "למעלה מהתחלקות" (שלא כמו פסח וסוכות שזה נחלק ל'ז' ימים) הרי"ז עיקר עניינו של חג הפורים - מלך המשיח, משיח שבכאו"א.

וכפי שהרבי מלך המשיח שליט"א מדגיש שפורים לא מתחיל מ"עד דלא ידע", אלא קודם ישנה "תענית אסתר" שכולל סליחות וקרה"ת שחרית ומנחה והתענית ואח"כ קריאת המגילה בליל פורים וביום פורים בפעם השני' עם הכוונה שתוכן המגילה מדבר לשנה זו: תשע"ז ו"הקורא את המגילה למפרע לא יצא" כפירוש הבעש"ט הקדוש, שמי שקורא את המגילה וחושב שזה נאמר "למפרע" - הי' פעם - לא יצא, אלא צ"ל חדור בענין שישנו "המן" שבכאו"א - היצה"ר והנה"ב ו"מרדכי" שבכאו"א ה"נפש האלוקית" וכן מרדכי זה "נשיא הדור" ו"אחשורוש" זה הקדוש ברוך הוא ש"אחרית וראשית שלו".

וכל העבודה זה למחות את ה"עמלק" שבכאו"א, ולכן לפני פורים ישנה "שבת זכור" שבת שלימה שעניינה מחיית עמלק כמבואר בשיחות קודש ורק לקראת סוף היום של פורים, אחרי מנחה ישנה מצוה של סעודת פורים באופן של "עד דלא ידע".

אבל מכיוון שזה "שיא" היום וכמו "רעוא דרעוין" בשבת ו"סעודת משיח" בסיום חג הפסח וכן "שמחת תורה" בסיום חודש תשרי, א"כ

מובן שאז מתגלה העיקר והפנימיות של כל הענין של מחיית עמלק שזה נעשה דוקא ע"י "לא ידע".

יהודי מאמין בתורה ללא פירושים וסייגים וח"ו ורחמנא ליצולן להוציא מהפה מילים "הרבי לא התכוון".

ראשית אין אחרי המילה "רבי" "לא", רק "כן!" רב' בודאי לא שייך לומר העדר כוונה, כל עניינו של "רבי" זה פנימיות ואמת וכוונה כנה ורצינית למה שהוא אומר בפשטות, וכשיחה הידועה וביאור הרבי בקונט' לימוד החסידות עיי"ש באריכות, אם אני לא מבין ומרגיש צריך לבקש סייעתא דשמיא בענין.

ומסופר על יהודי ששמע שיעור בחסידות בענין של "אין עוד מלבדו" וכביאור כ"ק אדה"ז וכשהגיע לביתו וקיבל מכה מהחלון אמר: כל העולם לא נמצא אבל הראש שלי והחלון כן נמצאים...

.

יש לך "קושיא", ישנו כלל שכתוב בזוה"ק ש"קושיא מסטרא דרע"ר"ל והיינו שמציאותו האמיתית של יהודי זה "תמימות" וכמ"ש: "תמים תהי' עם ה' אלוקיך", וכפרש"י התהלך בתמימות עם הוי' ואז תהי' עימו ולחלקו.

וחשבתי לעצמי שהרי כלל ידוע ברש"י שהרבי מה"מ שליט"א הדגישו ופירסמו ש"אני לא באתי אלא לפשוטו של מקרא" ופירוש רש"י כאן שתלך בתמימות ואז תהי' עימו ולחלקו לכאורה אינו פשוטו של מקרא? אלא אולי י"ל שכאשר מגיע לנקודת ה"תמימות" שזה ה"עצם" של יהודי "יחידה שבנפש" גם רש"י הקדוש יוצא מהגבלותיו ומתחיל להתוועד ולדרוש להיות תמים אמיתי - תלמיד "תומכי תמימים" - "יוצא למלחמת בית דוד", ורק אז תהי' "עימו" ו"לחלקו".

וכפי שהרבי מה"מ שליט"א כותב באג"ק שעבודת ה' צריך להיות למעלה מטעם ודעת לגמרי ודווקא אז עבודת ה' הוי כראוי.

ובדידי הוי עובדא שקיבלתי תרומה מיהודי בתור עזרה לא' משמחת הנישואין של א' מילדי שיחיו ויהודי פנה אלי אחרי שקיבלתי את הצ'ק וביקש עזרה בצדקה והרגשתי במחשבה שהרבי אומר לתת לו ונתתי, אבל הגוף והנפש לא "הכילו" את הענין בשמחה ובטוב לבב, מדובר על חודש לפני השמחה וצריכים לשלם כו"כ דברים ואיך ומדוע שאתן? (ר"ל) כשרציתי עידוד והדרכה למצבי פתחתי אג"ק והנה המענה הי' מצד א' של הספר המענה הנ"ל שצריך להיות למעלה מט"וד לגמרי וב' - ההזמנה הודפסה באותיות של כתב אשורי (כתב סת"ם) ובאג"ק הרבי מלך המשיח שליט"א כותב ליהודי שהדפיס הזמנה בכתב סת"ם שאין כדאי להשתמש בכתב סת"ם לעניינים אחרים ואם אפשרי לשנות כדאי לשנות.

הרי שהרבי יודע הכל ועונה על הכל ב"ה.

ובפשטות שבמאמר הראשון יו"ד שבט תיש"א הרבי אמר שעניינו של דור השביעי להוריד ולהמשיך את השכינה למטה בארץ כעבודת משה רבינו שהורידה למטה בארץ וזה מה שקרה בג' תמוז תשנ"ד והשכינה ירדה למטה ונכנסה ללבבות של אלפי חסידים ופעלה עליהם לנסוע לשליחות וללא מענה נת' ות"ח, אלא עבודה ב"כח עצמו" שזה עיקר העבודה של חסידות חב"ד ועיקר הנחת רוח של הרבי וכפי שהרבי אמר פעם לרי"ג שי' גרונר שכותבים לי דוחו"ת כדי לגרום לי נח"ר והכוונה העיקרית זה שיהי' עבודה בכח עצמו ש"אהבת ישראל" יהי' עניינו של כל חסיד מצד עבודת ה' שלו וכן השליחות להביא לימות המשיח יהי' עבודה בכח עצמו ומצד עצמו ולא ח"ו מפני הציווי בלבד כשיחת כ"ח ניסן תנש"א הידועה.

"נקודת ההתקשרות זה לא רק לימוד השיחות והמאמרים שגם מאד חשוב "אלא רחמנא ליבא בעי", "פנימיות" שזה "אמצע" ועיקר האדם, כידוע מאמר הזוה"ק ש"ליבא פליג לכל שייפין" ("הלב מחלק ומשפיע חיות לכל הגוף").

ובשיחות מבאר הרבי שהלב הוא כלי ל"למעלה מטעם ודעת" ובא' השיחות הק' בתשרי תשמ"ה: נותנים ליהודים הרבה עבודה אזי הוא תופס את הראש (חאפט' ער זיך צום קאפ) וממשיך בלשוננו הק': אומרים לו "אל תתפוס את הראש, תתפוס את הלב, בלב נמצא פנימיות הנשמה" (זאגט מען עם: חאפ זיך ניט צום קאפ, חאפט זיך צום הארצן, אין הארץ איז דא פנימיות הנשמה).

ע"כ ראינו "דוגמא חי" אצל הרה"ח ר' ראובן דונין שכשהשפיע בהתוועדות על יהודים הי' זה עם "אימרה פנימית", שהרגישו ושמעו שזה מגיע מפנימיות הלב שלו עם כל הנשמה ואזי "דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב ופועלים פעולתם".

וכפי שידועים אלו שהשתתפו בהתוועדויות שלו שלא יכולים לשכוח לעולם את דברותיו שנאמרו מפנימיות הלב והנשמה בעזה"ת בשליחות הרבי מלך המשיח שליט"א.

וע"כ ראו אצלו שאחרי ג' תמוז המשיך באותו אופן ובחיות פנימיות ואפשר לראות זאת בווידאו הידוע מהכינוס שהי' בסנירמה, איך שהדברים נאמרו באמת ובפנימיות "הרימו" את כל הקהל להתקשרות אמיתית מפנימיות הלב בעזה"ת.

כאשר אנו עסוקים במחיית עמלק ע"פ תורה בחודש אדר ב"שבת זכור" ובפרטי פרטיות בחג הפורים שהוא חג של מסירות נפש מתוך שמחה, שזה תיקון ל"מתן תורה" שקיבלו את התורה אבל רק מלמעלה"ט "כפה עליהם הר כגיגית" הרי "מכאן מודעה רבה לאורייתא" והתיקון לזה בפורים ש"קיימו מה שקיבלו כבר" בשמחה.

והיינו קיום התורה ומצוות יהי' בבחירה אמיתית "בכח עצמו" ובשמחה פנימית שמצד "יחידה שבנפש" וזה מוחה את עמלק.

וכידוע הפסוק: "ראשית גויים עמלק ואחריתו עדי אובד" ומבואר בחסידות שכל ז' האומות אפשר לתקנם ע"י הפיכת הז' מידות לקדושה, משא"כ "עמלק" הוא "ראשית גויים" "חוצפא בלא תגא" שדווקא כשיש גילוי אלוקות הוא בא לקרר כמשל ה"אמבטיה רותחת" שכולם מפסידים והוא מראה שר"ל אין מה לפחד וכן אחרי קריעת ים סוף שכולם נבהלו ונתפחדו מעם ישראל הוא מראה שאין מה לפחד ר"ל.

וכן אחרי הגילויים הגדולים של כל מ' שנה בנשיאות הרבי מתש"י עד תש"נ והגענו לפועל לנפילת רוסיה ובשנת תנש"א נשברו ונתבטלו לעולם ועד, הרי אחרי זה רק מוסיף והולך ואור.

ישנם כאלו עמלקים שנדמה להם ש"למעלה מטעם ודעת" הוי בגדר "דמיון" והאמת שהכל יחסי לעבודת ה' של האדם, ברור שאצל הרביים נשיאנו הקדושים היו גילויים של אלוקות ממש כמו שהבעש"ט והה"מ באו למאסר של כ"ק אדמו"ר הזקן והרבי מדייק שהם באו מלובשים בגוף.

וכן הסיפור עם רבינו הקדוש מסדר המשניות שהי' בא בליל שבת מלובש בגוף אחרי הסתלקותו ועושה קידוש ומוציא את הרבים ידי חובתם.

א"כ ישנם עניינים של צדיקים שמתגלים בגוף גשמי גם כשלא רואים אותם בדרך

הרגילה ומסופר גם על כ"ק אדמו"ר האמצעי שביקר באוהל כ"ק אדמו"ר הזקן וכ"ק אדמו"ר הזקן התיישב בגוף גשמי ואמר לפני כ"ק אדמו"ר האמצעי מאמר חסידות.

א"כ הענין קיים, ואצל כ"ק אדמו"ר האמצעי שהי' איש קדוש כידוע זה הי' המציאות האמיתי ואילו מציאות העולם בתור דבר נפרד ח"ו וח"ו לא הי' קיים אצלו וכן אצל כ"ק אדמו"ר הזקן וכל רבותינו נשיאנו, וכידוע שכ"ק אדמו"ר הזקן ישב בסוכה של הה"מ בשנת תקכ"ז והה"מ אמר לכ"ק אדמו"ר הזקן שיהי' במוחין ולא בהתפעלות כיון שהרבי הבעש"ט הקדוש מגיע וכ"ק אדמו"ר הזקן זכה לראות את הבעש"ט הקדוש 7 שנים אחר הסתלקותו, בגוף גשמי.

הרבי מביא את הסיפור הזה בשיחות ק' ומסיק הוראה מזה שכ"ק אדמו"ר הזקן זכה לזה כיון שהי' בבחינת "נער לא ימיש מתוך האוהל", שהי' מסור לענין תורת הבעש"ט והפצת המעיינות חוצה ולכן זכה לכך ואומר הרבי שכאו"א שיהי' בבחינה זו של "נער לא ימיש" היינו מסור לכוונה העליונה, יזכה ג"כ. וכאן מגיע ה"עמלק" ואומר ומקרר מי אני ומה אני וזה קרירות של קליפה, כאשר הרבי מלך המשיח דורש אהבת ה' ויראת ה' שזה כסף

למה רק 'חצי מלכות'
אם אפשר מלכות ממש?

מגילת אסתר בהוצאה משותפת של מלכות וקסברגר מנחם

מחפשים מתנת חג ייחודית שמתאימה למקורבים, לילדים וגם למבוגרים?

לראשונה, מגילת אסתר אמנותית ומיוחדת בפורמט אלבומי ונוח. ציוריו המרהיבים של האמן יואל וקסברגר נשזרים בין פסוקי המגילה, וממחישים את העבר בניחוח עתיק אך חדשני.

בנוסף הובאו פנינים מתורתו של משיח, סיפורו של חג הפורים, הליכות ומנהגים והסבר על מצוות החג.

מנחם

מרכז ההפצה בארה"ק

מלכות
וקסברגר
סאטור הציור המודרני

להזמנות: 077-5123-770

ובחניות הספרים המובחרות | מחיר מיוחד למוסדות ובתי חב"ד

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

(אהבה) וזהב (יראה) כל אחד שוכח ע"ז ונוזר רק שיש הוראה להיות עשיר, אבל מהו עשיר - "השמח בחלקו" דבר ראשון אח"כ "עשיר בדעת" ("אין עשיר אלא ב"דעת") ובאמת "זה בזה תלוי" שאם אדם עשיר ב"דעת" יהי' שמח בחלקו וכן אם יש לו כסף גשמי שיהי' באופן של "הוי גביר לאחיד" לעזור למוסדות ולעם ישראל ובלי חיצוניות טיפשית ורעש ח"ו כאשר האדם מדלג על ההוראה לאהבת ה' ויראת ה' זה "עמלק", זכינו לקבל מכתב כללי מהרבי בהיותנו תלמידי תומכי תמימים בכפ"ח והרבי מלך המשיח הוסיף בכת"ק: לת"ת בדו"ר = לתלמוד תורה בדחילו ורחימו (ההדגשה לא במקור). ואם מישהו מפחד להתעסק בעבודת התפילה ולהתעמק בלימוד החסידות אליבא דנפשי' ע"מ לשמור ולעשות כל הכתוב באגרות קודש בלי "הנחות" ובלי "אנחות" זה פשוט הפסד בלתי נתפש.

ואם ישנה תמימות של "תמים תהי' עם ה' אלוהיך" שהרבי מתכוון למה שהוא אומר וכותב הרבי מלך המשיח נותן כוחות לקיים את הכתוב ולמה להפסיד את הברכה הזו?

כמובן שישנם חילוקים בטבעי הנפשות כאו"א, אם הוא בטבע המוחין או מדות, או תמימות של איש מעשה, אבל הצד השווה שבכאו"א יש בו "חלק אלוהה ממעל ממש" וכאו"א מחוייב במצוות "אהבת ה'" ו"יראת ה'" ועד שבזוה"ק אמר: "אורייתא בלא דחילו ורחימו לא פרחא לעילא" ובפשטות לא יתכן קשר אמיתי אל הרבי מלך המשיח שליט"א בלי אהבת ה' ויראת ה', אחרת הענין ייעשה באופן חיצוני, מכריז כי כולם מכריזים, לא רוצה להיות "אנטי" ר"ל (מתנגד ר"ל) אבל שיהי' שמחה אמיתית בעבודה שזה ענין עיקרי כמבואר בפסוק: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה ובטוב לבב" ר"ל, זה יתכן רק ע"י עבודה פנימית עם המוח והלב ללמוד דא"ח שהשכינה שורה בתוך הספרים וגם "בין השורות".

כסיפור הידוע שיהודי חסיד בעל עסק למפעל סיגריות ביקש ברכה להצלחה מהרבי הריי"צ וענה לו הרבי הריי"צ: "במקום להתגלגל בין הניירות של הסיגריות עדיף להתגלגל בין הניירות של ה"ליקוטי תורה" ואם היו יודעים כמה "חבילות" ("פעקלאך") של אהבת ה' ויראת ה' ישנם בין השורות היו אחרת נישגשים להספר.

וכפי שהרבי הריי"צ מתבטא, שכאשר יהודי לומד ליקוטי תורה, כ"ק אדמו"ר הזקן עומד לידו, ואיך הוא מעיז לשתות תה באמצע הלימוד?

וכן הוסיף כ"ק אדמו"ר הריי"צ שכשיהודי לומד תניא ישנם מלאכים שמודיעים לכ"ק אדמו"ר הזקן: "פלוני לומד בספר שלך ואזי כ"ק אדמו"ר הזקן מעורר עליו רחמים". ועוד: כשחסיד אומר שיעור בתניא כ"ק אדמו"ר הזקן נמצא עליו באופן "מקיף" ועוזר לו לומר את השיעור.

וכאשר חסיד חוזר מאמר חסידות ברבים ברור אצלי - כותב כ"ק אדמו"ר הריי"צ - שנשמת הרבי בעל המאמר מתגלית בנשמת החוזר בזמן חזרת המאמר. א"כ חסיד הוא לא לבד ח"ו וע"ז נאמר: "יגעת ומצאת תאמין" בפשטות גמורה.

וכאשר אנו שומעים עניינים נפלאים כאלו הרי אם לא מנצלים זאת ה"ז בבחינת: "שוטה המאבד מה שנותנים לו" ר"ל. ויהי רצון שנדע לנצל את הימים האלה של מסירות נפש, וקבל היהודים" בשמחה ובטוב לבב לקבלת פני הרב משיח צדקנו מיד ממש!

לחיים ולברכה!

טאפרו דא פלאחו

הרב מנחם מענדל הראל - שליח ורב בית הכנסת חב"ד שכונות הדרום צפת עיה"ק

קבלת התורה במבצע פורים

בו מצות "ואהבת לרעך כמוך", והחידוש במצות "משלוח מנות איש לרעהו" הוא: להשתדל ולמצוא רעהו ולבצע בפועל על ידי משלוח מנות שאפשר להשתמש בהן מיד.

"מתנות לאביונים" . אין להסתפק בכך שכאשר יפגשו עני יקיימו את מצוות פתוח תפתח ונתון תיתן, אלא צריך לחפש ולמצוא שני עניינים כדי לתת להם מתנות".

מבאר הרבי, זהו הפשט של "קיימו וקבלו" - "זה מודגש במילים קיימו מה שקבלו **כבר**: אלו עניינים שקבלו כבר, חייבים בהם ומבצעים אותם בלא הכי, אך בפורים נוסף בהם עניין של קיימו - **קיום וחיוזוק** - בשני התחומים . . בעניין של תורה כפשוטה כתיבת וקריאת המגילה..."

"ותוספת והשתדלות מיוחדת בעניין של ואהבת לרעך כמוך ובמצוות הצדקה, על ידי משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים"

עיקר ענייניהם של מצוות אלו ממשיך לבאר הוא לשמח לב העניינים והאומללים (גם אלו שמצבם הפיננסי והגשמי טוב, אך הם עניים ואומללים בדעת).

הדרך הכללית של קיום מצוות הפורים מובנת ממאמר חז"ל "חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע" . . שמה כוונת חז"ל שעל האדם להשתכר מיין ולאבד את דעתו! (יש שהבינו כך). מגלה הרבי אור חדש בתוכנה של אימרה זו...

"השמחה היא אמיתית ושלמה עד כדי יציאה ממגבלות המציאות העצמית וכניסה למצב של "לא ידע" - המתבטאת בקבלת תורתו של הקב"ה - כאשר מרבים במתנות לאביונים, שבאמצעותם מראה האדם שלשמח לב עניינים גורם אצלו לשמחה גדולה יותר מן הסעודה והשמחה הפרטית שלו..."

תובנה זו מובילה למקום אחד, בפורים מתעלים מעל הנוחות האישית לגווניה, יוצאים ל"שדה" אל העניינים והאומללים שמחכים למי שיבוא לשמח אותם, מעניקים להם משלוח מנות אישי בשליחות המלך, נותנים להם כמה מילים טובות (מתנות לאביונים בדיבור) שירימו את רוחם, קוראים בפניהם את המגילה בשמחה גדולה, ומכינים אותם לרגע בו יורו באצבע ויאמרו הנה זה משיח בא.

שלא נתפס כ'תקועים' ו'עסוקים' בלהט אי שם ב'מבצע' חשוב אחר.

לז"נ החייל בצ"ה מנחם מענדל ז"ל בן שלמה.

ניגש היהודי אל השליח והציע את בקשתו, השליח ברוב טרדותיו לא שם אליו לב ולא סייע בידו, משכך פנה הלה שוב אל הרבי, הורה הרבי למזכירות לסייע ליהודי זה במה שצריך ובמקביל לברר אצל השליח מדוע לא עזר ליהודי שפנה אליו. כששמע השליח את השאלה, ענה בפשטות, הייתי עסוק ביותר בעניין של מבצע אהבת ישראל...

ברוב פאר והדר ערב השקה מלכותי ב'ממש'

תמלול הנאומים: מנחם רומאני | עריכה: חיים בער לוין | צילום: יוסי בן-שושן

כחלק מההפקות הלא פוסקות וקו עשייה ההולך וגובר ב"ה, תמיד מפתיעים מחדש במרכז ההפצה בארץ-הקודש - 'ממש'. בהתרעה קצרה מאד, קיבלו רק השבוע מאות ידידי ממש, שלוחים ופעילים, הזמנה לערב מפואר לרגל השקת היצירה החדשה "אלבום השליחות".

אין יותר מתאים מיום קבלת המלכות - יו"ד שבט - להשיק אלבום פאר שכל מהותו הוא: חידושו של דור השביעי במוסד השליחות בכלל והשליחות היחידה בפרט.

ראשוני הבאים שכבר נכחו באירועים באולם הרחב של 'ממש', הופתעו למראהו החדש והמהודר במיוחד, שעוצב לאולם אירועים יוקרתי ראשון במעלה, בשולחנות הערוכים בטוב טעם ובשי יוקרתי שעוצב בצורה מיוחדת -האלבום החדש.

את הערב פותחים במנהגי יום ההילול של יו"ד שבט, כאשר חבר המערכת הרב יהודה וויסגלס מתפלל לפני העמוד ואחר כך מלמד בחן ובהתאמה את שתי האותיות הראשונות של מאמר 'באתי לגני תש"י'.

הציבור המגיע אט אט נוטל ידים לסעודה המשובחת, כאשר המנחה, הרב אלעד קנטור, מזמין את השליח הרב בועז קלי שי' לומר עם הקהל את פרקו של הרבי מלך המשיח שליט"א בפתחת הערב.

לאחר מספר צילי פתיחה מהתזמורת החסידית מוצג ומוזמן הדובר הראשון, הפרופסור הרב יצחק קראוס. הרב קראוס המוכר לחסידי חב"ד כמי שעשה דוקטורט על הרבי מלך המשיח שליט"א ועל עבודת הדור, מגלה בקיאות מרשימה באלבום החדש אותו קיבל רק בה' טבת האחרון! הוא שוזר את נאמו המרתק בפתגמים מתוך האלבום, בסיפורים ואפיזודות שהוא נתקל בהם תוך כדי המחקר, והמסר שלו: לא מספיק ללמוד את תורת השליחות של הרבי, צריך להיות שליח בעצמך כדי להבין את הרעיון העצום הזה.

לאחר אתגחתא מוזיקלית קלה מוזמן לדוכן הנאומים השליח הרב שניאור זלמן ברנשטיין אשר במשך שנים ארוכות, כבר מהחתונה, יצא עם רעייתו לשליחות בקוצ'ין שבהודו, עד שרק מסיבות בירוקרטיות קשוחות נאלץ לעזוב אך לא ויתר וכיום מכהן כשליח ביישוב אורות שבדרום הארץ. במשך שעה ארוכה ריתק הרב ברנשטיין את הנוכחים בסיפורים, אפיזודות ובעיקר בהפקת לקחים בחשיבות העצומה של 'להיות שליח בפועל ממש'. הוא קורא לקהל 'היו שלוחים' זה הרצון של הרבי מלך המשיח שליט"א ואם רק תרצו תקבלו את הכוחות הנדרשים לכך.

המנחה משתף את הקהל בהפקות המסובכות והעוצמתיות של ארגון 'ממש', ומספר על סידרת מופתים מדהימים אותם זכו חברי 'ממש' לראות

בהפקת הספרים הרבים והחדשים שיצאו לאור לרגל יובל השלושים לה' טבת תוך פרק זמן קצר ביותר.

לאחר מכן מוזמן לשאת דברים הרב אברהם בן שמעון, שלקח חלק וסייע להפקות האחרונות של 'ממש' לקראת ה' טבת. הרב בן שמעון מספר לקהל על התרשמותו מאופי הפעילות, וקורא לכל אחד ואחד מהמשתתפים להיות שותף ובפרט באלבום החדש המהווה כלי עצום להביא את הרבי מלך המשיח שליט"א לכלל האוכלוסיה. הוא מציע ומפציר לכל אחד מהמשתתפים לקחת עשרה אלבומים להפצה כדי לפרסם לכל אנשי הדור על נביא הדור ושליחותו.

כדי לרומם את האווירה, בבחינת 'שטות דקדושה', עולה לדוכן אורח יוצא דופן ר' מוטי בן-ישי, קומיקאי, שחקן ויוצר, שכטוב לב המשתתפים, מספר אפיזודות מצחיקות ומשעשעות במיוחד של חבדניקים הנתקלים בסיטואציות מוזרות ותמיד תמיד מצליחים להפוך כל מכשול ליעד חדש.

לאחר מספר ניגוני שמחה וריקוד חסידי לכבוד היום הגדול והקדוש, מוזמן אחד מעורכי האלבום החדש, לשאת מעין דברי נעילה 'לחלק הרשמי' של הערב.

אל דוכן הנאומים עולה המשפיע והסופר החסידי

הרב ארי' קדם, איש האשכולות שערך את קטעי הקישור והמבוא המקוריים של היצירה 'אלבום השליחות'. בשפתו הבהירה הוא מרתק את הנוכחים במשמעות הפנימית של מטרת האלבום, בעודו מספר אישי שלו שגרם לו להבין ולהפנים את הסוד של השליחות והדרך להתעצם עמה.

לאחר דבריו העוצמתיים ומלאי התוכן של הרב קדם, מוסרים מהשולחן המרכזי אביזרי הקישוט המלאכותיים, השולחנות מתחברים, ותקרובת נוספת וחדשה מוגשת לשולחן ההתוועדות הענק שכאילו צץ במרכז האולם הרחב.

הקהל מתיישב אל "החלק המרכזי", התוועדות חסידים עירנית ותוססת עם הגה"ח הרב שמעון ויצהנדר, העורך הראשי של אלבום השליחות בפרט ושל כל פרסומי 'ממש' בכלל, הידוע בחיות המיוחדת שלו לענייני ההפצה של בשורת הגאולה והגואל ולימודה.

במשך שעות ארוכות עד לפנות בוקר ממש, יושבים המשתתפים שהגיעו מכל רחבי הארץ להתוועדות הסוחפה והמרתקת, כאשר בסיימה יוצא כל אחד ואמתחתו המלאה בעשרה ספרי שליחות לפחות תחת ידו, והוא יוצא עם חיות מחודשת ביום מיוחד להתעסק בשליחות היחידה: קבלת פני משיח צדקנו.

השלוחים הם אנשים שלוקחים אחריות

"הרבי מציג מודל לפיו כל חב"דניק הוא מנהיג. על ידי ההגדרה הזאת הצליח הרבי להעביר את תחושת האחריות האישית לכל אחד" | נאומו המרתק של הרב פרופ' יצחק קראוס בערב ההשקה של 'אלבום השליחות' שנערך ב'ממש' - מרכז ההפצה בארץ הקודש.

קודם כל ברצוני לומר ישר כח למארגנים, המקום שינה את פניו לגמרי וממש לבש מלכות. אפשר ללמוד איך אפשר לקחת מקום ולפאר אותו לכבוד המאורע החשוב, ולכבוד האלבום המפואר והחדש הזה. קשה לומר ספר חדש, כי זה יותר אלבום. ישר כח גדול!

ברצוני לפתוח ולעסוק בנושא השליחות. אינני צריך לספר לכם על כך, כולכם מכירים היטב את המושג שליחות, אבל אני רוצה לתאר כיצד זה עבר אצלי. בתור חוקר, אתה בהתחלה יושב עם הכתבים (ולחב"ד יש הרבה, בלי עין הרע), ומנסה להבין דרך ושיטה. כמו שאנחנו יודעים יש מושג של 'ספר' וקיים גם ענין של 'סיפור', כלומר, לא מספיק העיון בספר אלא צריך יותר מכך כדי להבין את הדברים. זהו דבר שאני תמיד אומר לקולגות שלי שחוקרים תקופות קדומות יותר. ואכן, גם אצלי התרחשו כמה דברים שעזרו לי להבין מה זה שליח.

מעשה שהיה, ושהינו תקופה של כחצי שנה בארצות הברית כחלק מ'שנת שבתון'. חיפשתי ספריה קרובה ומצאתי אותה בבית חב"ד המקומי. מכיוון ששהיתי בבית חב"ד ובספריה תקופה מסוימת, הזדמן לי אז להכיר את השליח במקום, שלמעשה היה השליח המרכזי של אותה מדינה. במסגרת ההיכרות שערכנו בינינו הוא נתן לי את כרטיס הביקור שלו, שצדו האחד היה מודפס בעברית והשני באנגלית. הבטתי בכרטיס, והנה אני מבחין שבצד באנגלית לצד שם השליח מופיע התואר "head of state"...

חשבתי לעצמי "אולי אני לא יודע לקרוא, אולי אני לא מבין", הפכתי את הכרטיס לצד המודפס בעברית וראיתי שכתוב גם שם "ראש המדינה"...

בלי להתבלבל החלקתי את כרטיס הביקור חזרה לידי, ואמרתי לו: הבנתי, אבל זה

נראה לי מעט 'שגעון גדלות' לכתוב על עצמך דבר כזה. שאל אותי השליח: למה? אמרתי לו: יסלח לי כבודו, אבל יש כאן סנטור ויש כאן מושל. אמנם כל הכבוד, אתה עושה עבודה חשובה, אבל לכנות את עצמך "ראש מדינה" זה קצת מוגזם... הביט בי השליח והשיב: תראה, הסנטור הוא בסנאט, זה לא קשור למקום, הוא שליח של המקום (שליח במושג שלהם) שם בסנאט. המשכתי להקשות: ומה עם המושל?

השיב השליח מיניה וביה: על מה הוא אחראי? עניתי: מה זאת אומרת? על הכל! הוא אחראי על הכבישים, ועל התשתיות, ועל החינוך.

אמר השליח: לא, הוא אחראי על מבני החינוך.

שאלתי: ומי אחראי על החינוך? השליח עצר לרגע ואמר לי: תקשיב, אני רוצה שתבין את הענין. בשביל מה הקב"ה ברא את המדינה הזאת? פשוט מאוד - זה חלק מה'דירה בתחתונים' שאנו צריכים לעשות בעולם. צריך להפיץ את השם של הקב"ה במדינה, זה התפקיד שלנו כאן.

הגבתי: יפה מאוד, בסדר. ואז הוא אמר לי: עכשיו תבין מדוע כתוב על הכרטיס "ראש המדינה". האמת היא שעוד לא כל כך הבנתי... אנחנו עדיין שהינו במקום והמשכתי לבוא לבית חב"ד ולשבת בספריה. יום אחד הגעתי לבית חב"ד ולא הבחנתי בשליח. מאוחר יותר, כאשר ראיתי אותו נכנס, שאלתי אותו: היכן הייתי? בתגובה הוא סיפר לי שהוא קיבל טלפון ממשפחה המתגוררת במרחק

...

היום בכל חברה ובכל מוסד מדברים על 'חזון', מה החזון שלנו. כל חברה לוקחת יועץ ארגוני שיעשה סדר בדברים ויסביר איך לגרום לאדם להתמסר לארגון, ואיך

מטמיעים את החזון ומורידים אותו עד למטה, לאחרון הפועלים באולם הייצור, איך הוא ניזון מהחזון הזה. והנה למרבה הפלא לא ראיתי אף חב"דניק שיש לו יועץ ארגוני. אולי בכינוס השלוחים מידי פעם נותנים הרצאה בנושא, אך לא הרבה מעבר לכך.

תחום נוסף שהיום עוסקים בו הרבה בעולם המחקר הוא נושא המנהיגות, ובו גופא ישנו מושג הנקרא 'מנהיגות מעצבת', ובימינו דנים בזה רבות - איך יוצרים מנהיגות, מהי הדרך לרתום אנשים, וכו'. הרבי הוא סמל ודוגמה לכך. הוא עסוק בנושא הזה בכל יום ויום, ובלי לקחת 'יום חופש' כפי שכולנו מכירים, אצלו אין מושג כזה.

את הקשר בין הדברים הללו אנו יכולים לראות כאשר אנו מביטים ב'אלבום השליחות' החדש. לא נעבור על כל הדברים, אך בכדי להבין זאת נתבונן בכמה דוגמאות שהן ממש קומץ מהדברים שנערכו בצורה כל כך יפה באלבום המפואר הזה:

בעמוד 20 מופיע הציטוט ממאמר 'באתי לגני': "והנה זה תובעים מכל אחד ואחד מאיתנו, דור השביעי, שכל השביעיין חביבין וכו'". לעניות דעתי, בפסקה 'הקטנה' הזאת עושה הרבי דבר גאוני. קודם כל הוא אומר מי אנחנו - דור השביעי, "כל השביעיין חביבין". אמנם לא על פי בחירתנו ולא על ידי עבודתנו, אך היכן אנחנו במיקום ההיסטורי - נמצאים בעקבתא דמשיחא, ולכן המשימה היא לסיים את המשכת השכינה. הייתי אומר שזוהי הגדרת המשימה. הדברים הללו אותם אומר הרבי בשנת תשי"א הם 'החזון', כאן הרבי מציב את האתגר.

נמשיך לדפדף בספר, ובעמוד 44 נראה שוב את אותה הנקודה, והפעם מספר השיחות תשמ"ז, תחת הכותרת "צו השעה": "על פי הוראת

נשיא דורנו, אשר "גלה סודו אל עבדיו", אשר כל אחד ואחת, איש ואישה מאנשי ונשי הדור, ימסור את עצמו להיות שלוחו של נשיא הדור, לעסוק בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה!". והרבי אומר: "ואיני מבקש אלא לפי כוחי, היינו שלכל אחד ואחת מאנשי הדור

ניתנו כל הכוחות הדרושים לעבודת השליחות".

אם נדבר במושגים של מנהיגות, הרבי בעצם מציג מודל לפיו כל חב"דניק הוא מנהיג. על ידי ההגדרה הזאת הצליח הרבי להעביר את התחושה ש"יש לי אחריות!" כחלק מכך הרבי אומר: זו המשימה, וניתנו לכם הכוחות, "ואין הדבר תלוי אלא ברצונו של כל אחד ואחת". הזכרתי את אותו שליח שחש את האחריות, וכך למעשה חשים כל אחד ואחת מהשלוחים. יש להם אחריות כמעט בלעדית, ומישהו אחר לא יעשה את זה.

ציטוט נוסף מופיע בעמוד 216 והוא מספר השיחות תשנ"א: "כל יהודי, אנשים נשים ואפילו טף, יש לו אחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש". מה שהרבי אומר כאן זהו דבר מדהים - אפילו טף! ואכן, אנו מכירים את 'ילדי השלוחים' ואת הדברים המיוחדים שעושים להם כל שנה בכינוס השלוחים.

אכן, זהו הדבר הנפלא שאנו אכן רואים בענין הזה. אני אומר תמיד לחבריי: אתם רוצים לזהות שליח חב"ד? יש לכך שני סימנים - סימן אחד זה החיוך, והסימן השני הוא שתמיד השליח ב'פרען', אף פעם הוא לא בניחותא, תמיד הוא ממנהר, תמיד הוא רץ, יש לו הרבה עבודה. וכאשר אנו רואים באמת את המסירות הזאת, הרבה שואלים

המשך בעמ' 26

להביע נכונות לשליחות

"אפשר לראות בחוש איך שהרבי מלך המשיח שליט"א נותן לכל אחד ואחת את האפשרות להתעסק בשליחותו, עלינו רק לעשות את הצעד הקטן והראשוני" | מונולוג אישי מרגש של השליח הרב שניאור זלמן ברנשטיין בערב ההשקה של 'אלבום השליחות' שנערך ביו"ד שבט האחרון ב'ממש' - מרכז ההפצה בארץ הקודש.

לפני כעשר שנים, ביו"ד שבט תשס"ח הייתי במשך כשבוע 770, ובאותו זמן גם השליח להודו הרה"ח ר' בצלאל קופצ'יק שי' היה שם. אני זוכר שבאותם ימים ישבנו בהתוועדויות כל לילה מהשעה 23:00-22:00 ועד 6:00-5:00 בבוקר, ור' בצלאל היה מספר ומדבר, מתוועדים כמו שצריך. באותה תקופה היה נושא ש'בער' בו, וזו היתה אחת הנקודות המרכזיות שהוא דיבר וחזר עליהן בהתוועדויות. היה זה הנושא של "דור ישרים הודו".

ידוע שאצל כל זוג לפני שנפגשים לצורך שידוכים, עושים בדיקת התאמה גנטית הנקראת "דור ישרים", על מנת שלא יהיו חלילה איזשהן בעיות בריאותיות אצל הילדים. על משקל זה התוועד ר' בצלאל באותו זמן עם הבחורים, שכאשר בחר יוצא לפגישות אזי הדבר הבסיסי הוא שיעשה התאמה גנטית, האם הולכים לצאת לשליחות בהודו. אם המדוברת אומרת שהודו זה 'גדול עליה', מי יודע להיכן תגיע? תחשוב פעמיים...

דבריו של ר' בצלאל פעלו את פעולתם וכך הוחלט אצלי, ואכן לפני שניגשתי לשידוכים ביקשתי מאימי למסור לצד השני שראשית כל צריך לבדוק את הנושא של הודו לפני שמתקדמים הלאה. המסר הועבר, ואשתי לעתיד אמרה שמבחינתה זה בסדר והיא מוכנה לחשוב על העניין. אחרי שחלפו כמה חודשים מהחתונה, באתי ואמרתי "נו, סיכמנו משהו", ואז התגובה היתה: "תשמע, לא חשבתי שאתה כל כך רציני בעניין, אבל ננסה..."

מראש הגדרנו שמדובר בתקופת ניסיון של שלושה-ארבעה חודשים, ויצאנו לשליחות בעיר דראמסלה שבצפון הודו. זהו מקום מדהים ועוצמתי, עם המון טבע פראי, וגם יש שם קהל שבא לשמוע עם לב פתוח באמת. כל ערב מגיעים אנשים לשיעור, אנחנו יושבים ללמוד איתם, ומרגישים שמהו זה. אתה רואה אנשים רציניים שבאים ויושבים יום אחרי יום, ובמשך הזמן נוצר קשר עם אנשים. עד היום יש כמה שהתקרבו ברמה כזו או אחרת, ישנם כאלה שהקימו בתים חב"דיים למהדרין, וחלק אפילו יצאו לשליחות. כאשר רואים ומרגישים את הדברים הללו, זה באמת מעניק לך - השליח - הרבה באופן אישי.

בדרך כלל בין השלוחים, בפורומים הרחבים וגם המצומצמים,

כל אחד אוהב להתפאר בהצלחות. אחד שח "בניתי מקווה", שני אומר "הרמתי מבנה גדול", שלישי מספר "הגיעו אלף איש לכנס, הפכנו את כל העיר"... כאן אני רוצה לדבר דווקא על הצדדים שפחות מספרים עליהם, על ההיבט הקשה יותר של השליחות. זהו גם דבר שבנמצא, לכל אחד יש את השלבים האלה.

...

לאחר שלושה חודשים מהגעתנו להודו, הסתיימה ה'עונה' במחוז בו שהינו. הרבה ממקומות הפעילות בהודו הינם עונתיים, והפעילות בהם בנויה בעיקר על מטיילים ותיירים. בצפון המדינה בחורף ממש קפוא, ואנחנו התחלנו 'לטעום' את החורף כי נשארנו בשביל ללמד את ילדי המשפחה של השליח שעוד היו במקום. נמצאים בחודש חשוון, מרגישים קיפאון ממש, ובנוסף לכך מדובר בכפר נידח שהבתים שם לא בנויים עם בידוד סטנדרטי, כך שלצאת בבוקר מהמיטה זה לא רק כמו אצל בחור שקשה לו לצאת מהמיטה אלא זה באמת לצאת מהמעטפת החמה הישר לכפור. בנוסף לקור יש שם גם לחות נוראה, וכל בגד שלא ייבשנו אותו כראוי מקבל עובש. הבאנו איתנו מזוודה של בגדים וחפצים אישיים, ולפתע אנחנו מגלים בבגדים כתם פה וכתם שם, ולאט לאט מתברר שהכל מקבל עובש... פותחים את הדלת של החדר ופתאום מגלים גן חיות שלם, עכבישים ועוד, תנסו את זה כמה חודשים אחרי החתונה, תבדקו איך זה עובד...

הייתי שם עוד לפני החתונה יחד עם בחור נוסף, ופעם אחת היתה הצפה וכל החדר התמלא במים בגובה של ארבעים ס"מ. אחר כך המים ירדו והכל היה בסדר, כי בתור בחור אתה לא מתרשם מהדברים הללו ולא מרגיש בכך. אבל כאשר נמצאים על תקן של זוג פתאום הקושי החומרי הוא קושי שמאוד לא קל להתעלם ממנו. נוסף לכך את העובדה שהצד הרוחני שעד כה היה חזק מתחיל גם הוא להתמעט כי המטיילים הולכים לדרכם, בקיצור, ממש חווינו את הקושי של המקום וזה לא היה קל.

באותו זמן הסתיימה התקופה של שלושת החודשים שעבורה נסענו מראש וכבר תכננו להמשיך בדרכנו. הייתה לנו אמנם איזושהי התלבטות קלה, אבל כשהתייעצתי עם המשפיע ואשתי

עם המשפיעה שלה הכיוון הכללי היה די ברור - נחזור לארץ, נסיק מסקנות, ונחשוב על הסיבוב הבא. אך היות שהגענו לכמה חודשים אבל עם אפשרות שאולי נאריך את הזמן, בכל זאת החלטנו שצריכים לכתוב לרבי על כך.

אני זוכר את הרגעים האלה שבהם כתבנו לרבי מלך המשיח שליט"א. זה היה ביום רביעי ב-23:00 בלילה, וכתבנו שמבחינה רוחנית אנחנו באמת מרגישים שהעבודה נותנת הרבה, אבל מהצד החומרי מאוד קשה ויש כמה דברים שזה בלתי אפשרי. קיבלנו מכתב שבמקור הרבי

כתב לאישה שנמצאת בשליחות יחד עם בעלה והם מצליחים בשליחות מבחינה רוחנית, אבל למרות זאת הם רוצים לחזור הביתה, לברוקלין. כותב הרבי (תוכן הדברים): לפני שאתייחס לענין ברצוני להקדים כמה מילים. כאשר רבותינו נשיאנו מבקשים מחסיד לעשות משהו הם נותנים לו את הכוחות לכך, וכאשר מקבלים את הכוחות הללו אז צריך וגם אפשר לעשות זאת בשמחה. בנוגע למצבכם שאתם נמצאים בשליחות, דעו לכם שלפני שאתם מיטיבים עם היהדות או היהודים אתם קודם כל עושים טובה לעצמכם בגשמיות וברוחניות בעיניכם הכי אישיים שלכם. אינני לוקח מכם את הבחירה החופשית. אתם יכולים לחשוב שאתם בברוקלין ומעולם לא הייתם בשליחות, ותקבלו החלטה בנושא במתינות ובנחת. תכתבו לי את ההכרעה שלכם ואני אקבל מה שתחליטו, העיקר שזה יהיה בלב שלם.

באותם ימים הייתה בבית חב"ד מטיילת 'לא שגרתית' אפילו למושגי הודו, כזו שמקובל לומר שיש לה 'נפש של אמן'. אני חושב שהיא נמצאת היום באיזשהו מקום באירופה. בזמנו הצלחנו להשפיע עליה שתלמד את תחילת פרק מ"א בתניא, ואחרי שלוש שנים היא כתבה לנו שהיא עדיין יודעת את זה בעל פה... מכיוון שלא היו הרבה אנשים בבית חב"ד באותה תקופה, יצא שהיא ידעה על ההתלבטות שאנחנו מצויים בה האם לנסוע לארץ או להמשיך עוד קצת, אנחנו גם שיתפנו אותה מצינו והיא הייתה עדה מקרוב לכל התהליך שעברנו.

היה זה יום רביעי בשעה 12 בלילה כאשר סיימנו לקרוא את התשובה. אותה מטיילת נכחה שם ואמרה לנו: "תשמעו, הרבי ממש נותן לכם חופשיות מלאה, אז אם קשה לכם קחו את המזוודות וסעו הביתה". ואנחנו חסידים, קוראים את התשובה פעם ופעמיים ומבינים - הרבי אומר באופן ברור ביותר להמשיך בשליחות, ובשמחה. גם להמשיך וגם בשמחה, ואם זה לא בשמחה אז אי אפשר להמשיך. לקח לנו בערך יומיים וחצי 'להתבשל' בנושא של השמחה והרצון החופשי, שזה יגיע באמת ברצוננו, ובשבת הגענו להחלטה סופית וחיובית. כאן זו הנקודה המרכזית - ברגע שהחלטנו בנפש שאנחנו רוצים להיות שלוחים של הרבי ואנחנו 'הולכים על זה', שם היתה נקודת השינוי, זה היה המהפך. כמוכן שהדבר שהביא אותנו לכך הוא התשובה של הרבי, אבל

אקורד של חיים

"הרבי אומר שכל אחד מאיתנו הוא שליח. למעשה, בתור שלוחים הרבי דורש מאיתנו לנגן את מנגינת החיים של כל יהודי. להתחבר לכל יהודי, לגעת לו בעצם הנפש, ולחבר אותו לרבי. רק בדרך הזו הוא יכול באמת להתחבר לקב"ה" | מתוך דבריו של הרב ארי קדם בערב ההשקה של 'אלבום השליחות' שנערך ב'ממש' - מרכז ההפצה בארץ הקודש.

אפתח במקרה שחוויתי, שלכאורה לא קשור כלל לאלבום זה, אך למעשה יש לו שייכות מאוד פנימית לכך.

לפני כמה שנים העמיד אותי הקב"ה בניסיון, ו'נעלם' לי הקול. בעבודתי הנני מלמד בישיבה, ומלבד זאת אני משתמש בדיבור למטרות נוספות. בתור אדם שמנצל את הקול לפרנסתו, הדיבור שלי מאוד משמעותי עבורי, ולעבור ניסיון שכזה היה דבר ממש לא פשוט. בסייעתא דשמיא נפגשתי עם האדם הנכון שהיה שליח טוב לעזור לי, ובסופו של דבר הייתי צריך לעבור ניתוח קטן במיתרי הקול, והעניין הסתדר.

אחד הדברים שנדרשו ממני במהלך הטיפול לפני הניתוח וגם אחריו, היה לשתוק שתיקה מוחלטת בכל פעם במשך תקופה של למעלה משבוע. שתיקה מוחלטת פירושו לא להוציא הגה מהפה, אפילו לא להשתעל. כלום. לשתוק במשך חמש או עשר דקות זו משימה שיכולה להיות מאוד פשוטה עבורנו, אך כאן מדובר על שתיקה מלאה במשך למעלה משבוע. גם את מילות התפילה היה מותר לי למלמל בשפתיים בלבד אבל בשום אופן לא להוציא אוויר מהגרון יחד עם המלמול. שום דבר.

כמובן שבמצב כזה לא הייתי יכול ללכת לעבודתי בישיבה, ונאלצתי להסתגר בבית ולעסוק אך ורק בדברים שבשבילם לא צריך להשתמש בגרון (אגב, בזמן הזה באמת התפנית לחלק מאוד משמעותי בכתיבה של העיבוד לקונטרס ענינה של תורת החסידות). אם כן, נגזרה עלי התנזרות מהסביבה כי נשארתי בבית (אמנם הלכתי לבית כנסת והתפללתי, וגם ישבתי בהתוועדויות, אבל לא דיברתי), אבל בבית יש ברוך ה' משפחה וילדים שצריך להתנהל איתם, אך הייתי מוכרח לעשות זאת בלי להוציא מילה מהפה.

בימי החול יכול הייתי להתנחם בעובדה שהייתה לי האפשרות להשתמש במקלדת, ודרכה לתקשר עם בני הבית, למשל לקבל את הילדים שחוזרים מהלימודים. כרגיל יש ימים סוערים פחות ויש כאלה שיותר, הילדים חוזרים הביתה עם חוויות, ולפעמים מדובר בחוויות מסעירות. זכורה לי אפיזודה בה אני יושב מול המחשב, ואחד החברים שלי שעבר יום לא קל בתלמוד תורה נכנס הביתה וגולל את חוויותיו בסערה, מה שנקרא 'יורה לכל הכיוונים', ואני

בתגובה מקליד שורה. הוא ממשיך 'לירות', אני מקליד עוד שורה. וכך אט אט התותחים נרגעו, הקולות נדמו, והמצב התאזן. עבורי היה זה שיעור מאלף איך אנחנו משפיעים על הסביבה באמצעות ההתייחסות שלנו. מבחינתי השתיקה הייתה מאולצת, אך הייתה לה עוצמה כבירה.

אולם החלק המשמעותי יותר שברצוני להתמקד בו במסגרת השתיקה, הוא הדבר שהתרחש בשבועות הללו ששתקתי. פתאום גיליתי שאני מתחבר לקבוצה לא קטנה של אנשים שאני מתעמת איתם, והכוונה היא בעיקר לתלמידים שלי.

אדם שמטבעו יודע להתבטא כראוי, מתקשה בדרך כלל להכיל אנשים שלא מתבטאים טוב. אני מלמד בישיבה כאמור, והכיתה היא הטרוגנית - יש בה תלמידים ברמות שונות. ישנם תלמידים שיודעים להתבטא היטב, וישנם כאלה המתבטאים פחות טוב. כלומר, הם משמיעים את קולם אך אינם מתכוונים בדיוק למה שהם אומרים, כי הם לא יודעים לבטא את עצמם כדבעי. לפעמים התקשורת איתם ממש שגויה ומקולקלת, ומדוע? כי לא הבנתי אותם. כלומר, ידעתי שחלקם אינם יודעים להתבטא טוב, אבל עד שלא נכנסתי לנעליים של מישהו שלא מסוגל להתבטא, לא הצלחתי להתחבר אליהם.

בשבוע הזה ששתקתי, ולא תמיד ישבתי ליד המקלדת, היו פעמים שרציתי להתבטא אבל לא הייתי יכול. בזמנים אלו הרגשתי ש'נפל לי האסימון'. פתאום הזדהיתי כל כך עם אותם תלמידים שקשה להם להתבטא והם אומללים שלא באשמתם. ההרגשה הזו גרמה לי לדבר איתם אחר כך בגובה העיניים, ולהקשיב לא רק לדברים שהם אומרים אלא בעיקר למה שהם רוצים להגיד, גם ברמה השכלית וגם ברמה הרגשית. כדי להתחבר אליהם הייתי צריך לעבור את החוויה המטלטלת הזו שתעמיד אותי במקומם, וכך הגעתי אליהם. עד כאן זהו סיפור אחד, ובהשגחה פרטית לא מזמן שמעתי סיפור נוסף, שקשור גם הוא לאותה נקודה.

רבים מאיתנו זוכרים כתבה שהתפרסמה לפני תקופה לא ארוכה בעיתון 'בית משיח', על המוזיקאי אנדרה היידו שנפטר לא מזמן. הוא התקרב לליובאוויטש דרך ר' יוסף מרטון והיה אחראי על

העיבוד המוזיקלי בכמה אלבומים של ניח"ח. את הסיפור הבא שמעתי מהבן שלו, עזרא, ואני חושב שזהו סיפור מאלף. כך הוא סיפר:

בתור בחור צעיר הייתה תקופה שגם לי הייתה להקה. אמנם כיום אני עוסק במקצוע אחר, אך בזמנו התקדמתי בתחום המוזיקה תחת ההשפעה של אבי. כמובן לא הגעתי לקרסוליים שלו ברמה המוזיקלית שלי, אבל רכשתי ידע וניסיון בתחום. באחד הימים פגשתי חבר טוב מהלהקה, וראיתי על הפנים שלו שהוא נמצא במצוקה. שאלתי מה קרה והוא השיב לי: בימים אלו אני בחיבור ההרמוניה והליווי למנגינה מסוימת, ובשלב כלשהו 'נתקעתי'. אני מחפש איזשהו אקורד אך אינני מצליח למצוא אותו.

אנחנו אולי לא כל כך מבינים בזה, אבל מי שמצוי בתחום יודע שכאשר אדם נתקל במצוקה כזאת בתחום המוזיקה, מבחינתו זו חידה בלתי פתורה שלא נותנת לו שקט נפשי. אין בעיה לנגן את המנגינה הזאת בתזמורת, אפשר בהחלט למצוא אקורד כלשהו ולזרום קדימה, אבל לאקורדים שבוחרים יש משמעות, הם 'נותנים פרשנות' למנגינה ומכוונים אותה לאיזשהו הלך נפש, ומכיוון שכך כאשר הוא מחפש משהו מסוים ולא מצליח למצוא הוא נמצא בבעיה.

ממשיך עזרא בסיפור: אמרתי לו, תראה, יש לי חבר שהוא מנגן בקונצרטים על קונטר'ה'בס (כלי ענק מהמשפחה של הכינורות), בוא ונשמע מה יש לו להגיד. הוא קיבל את ההצעה והלכנו יחד לביתו של נגן הקונטר'ה'בס. הנגן ביקש מידידי לשמוע את המנגינה, והידיד התיישב ליד הפסנתר וניגן את המנגינה עד לקטע שבו חסר לו האקורד. כעת התיישב נגן הקונטר'ה'בס ליד הפסנתר ואמר: ראה, חסר לך כאן אקורד. יש לך אפשרות לנגן את האקורד הזה בדרך כזו, אתה יכול גם באופן כזה, ואם תרצה אפשר גם בצורה הזו, ותוך כדי דבריו ביצע על הקלידים את שלושת האפשרויות. יצאנו מהבית של הנגן, וידידי אומר לי: עד עכשיו היתה לי שאלה אחת, עכשיו יש לי שלוש שאלות. בקיצור, הוא לא עזר לי ולא כיוון אותי לשום מקום.

בשלב הזה אמרתי לו: אם כך, בוא לאבא שלי. ידידי הביט בי כלא מאמין: מה, אתה משוגע? להטריד את אבא שלך עם השטויות

שלי? השבתי לו: למה לא, מה אכפת לך? הוא לא יעשה לך כלום, אחרי הכל אני הבן שלו, בוא איתי.

הלכו השניים לאנדרה היידו ושטחו בפניו את הבעיה. אמר אנדרה לבחור: בבקשה, שב ליד הפסנתר ונגן את הניגון. החל החבר לנגן, וכאשר הגיע לנקודה שבה הוא נתקע אמר לו אנדרה: "תמשיך". הבחור לא הבין, "מה תמשיך"? השיב היידו: "דלג על הקטע הבעייתי עבורך והמשך הלאה את המנגינה". ציית הבחור למוזיקאי הגדול והמשיך לנגן עד שסיים להשמיע את כל המנגינה. כאשר סיים לנגן אמר לו היידו: "נגן עוד הפעם, מהתחלה". הוא מנגן פעם נוספת, מגיע לנקודה, ושוב אנדרה אומר: "דלג, המשך". הוא מסיים, ואנדרה מבקש ממנו לנגן שוב, פעם שלישית.

מספר עזרא: בתור הבן של אבא שלי, התחלתי להרגיש שאני מצטמק במקום מרוב בושה. לא הבנתי מה הוא עושה, מדוע הוא משגע את ידידי פעם אחר פעם?... שש או שבע פעמים ביקש ממנו אבא לנגן את המנגינה, ואז הוא קם והתיישב ליד הפסנתר במקום החבר, לחץ על הקלידים והציע אקורד. הבטתי לעבר ידידי, המוזיקאי שחיפש את האקורד האבוד, וראיתי שבאותו רגע נהיה לו ברק בעיניים - זה בדיוק מה שהוא חיפשו!...

מה בעצם עשה כאן המנצח המהולל? הוא נכנס לנעליים של השואל שחיפש מענה, שהיה חסר לו האקורד של החיים. עוד הפעם, ועוד הפעם... להיכנס לאישיות של השני זו משימה שלוקחת זמן. לדעת בדיוק את הלך הנפש שלו, מהיכן ולהיכן נושבת אצלו הרוח, זהו דבר לא פשוט ולא קל. לכן הוא עושה את זה עוד הפעם ועוד הפעם, שוב ושוב, עד שהוא קלט בדיוק את מיתרי הנפש של השואל, וניגן עליהם. הרבי אומר שכל אחד מאיתנו הוא שליח. למעשה, בתור שלוחים הרבי דורש מאיתנו לנגן את מנגינת החיים של כל יהודי. להתחבר לכל יהודי, לגעת לו בעצם הנפש, ולחבר אותו לרבי. רק בדרך הזו הוא יכול באמת להתחבר לקב"ה. כעת נשאל: האם יש לנו סיכוי להקשיב עוד הפעם ועוד הפעם להלכי הנפש של כל היהודים שאנחנו באים איתם במגע להצליח לגעת בהם? התשובה היא חד משמעית - לא. מדוע? משום שאנחנו צריכים לנגוע בעצם הנפש של היהודי. כאשר אנחנו נקשיב לאותו יהודי שוב ושוב ושוב, אנחנו נצליח להגיע לרבדים יותר

המשך בעמ' 26

אותי: איך יכול להיות שהשאיפה של כל חב"דניק היא להיות שליח?

בקשר לכך אספר על מקרה נוסף שאירע לי כאשר הייתי בתחילת דרכי, ותיכף תבינו מדוע. שהיתי פעם כמה ימים במקום אחר בארה"ב והתארחתי בבית חב"ד המקומי, ובין השאר הזדמן לי לשבת עם השליח שם ולשוחח איתו. באחד הימים ראיתי את השליח לומד חברותא בגמרא עם יהודי מבוגר. לאיש הייתה גמרא עם ביאור של שטיינזולץ אך לשליח הייתה גמרא רגילה, ואני הטיתי אוזן וראיתי כיצד השליח מדבר איתו בלימוד.

אחרי שהסתיים השיעור ניגשתי לשליח ואמרתי לו: ראה, אני שמעתי אותך קצת במהלך השיעור ונוכחתי לראות שאתה יודע ללמוד. השיב השליח: תודה רבה על המחמאה, אבל מה אתה רוצה לומר בזה? אמרתי: אם כך, אני לא מבין למה אתה שליח, יכולת להיות ר"מ או מגיד שיעור בשיבה? ענה לי השליח: כבודו מתכוון לעשות דוקטורט על חב"ד? נראה לי שאתה לא מבין בזה שום דבר...

ואז הוא אמר לי דבר שלא אשכח: אני יודע שאצלכם בציבור שאינו חב"די, אדם אומר לעצמו: עשיתי מבחני סמיכה לרבנות, בתחילה אני אהיה רב של מושב קטן, אחר כך של מושב גדול יותר, בהמשך אני אגיע להיות רב של עיר, ואחרי שאהיה רב של עיר אני שואף להיות הרב הראשי. שים לב - מהו המוטיב? המוטיב זה 'אני'. בחב"ד לא יודעים

המשך הרב קדם

ויותר עמוקים בנפשו, אבל אנחנו לא ניגע בעצם, כי אין לנו את הכוחות לגלות לבד את העצם.

הדרך היחידה בה אנו מסוגלים לנגוע ליהודי בעצם, זה רק כאשר הרבי ייגע לו בעצם. אנחנו לבד לא שייכים לכך. כמורה, אני יכול לשתוק ובכך להיכנס לנעליים של התלמידים שיש להם מצוקת דיבור. המוזיקאי יכול להקשיב למוזיקה פעם ועוד הפעם ולהבין מה רצתה הנפש שהיה חסר לה האקורד. אבל כשאנחנו מדברים על נקודת היהדות, על החיבור העצמי לרבי ולקב"ה, זה לא יעזור. אנחנו לא ניתן לעצמנו כלום אם נקשיב גם כמה וכמה פעמים. ובסגנון אחר: כמה שנשתלם ונהיה פיקחים ומלומדים איך בדיוק לפגוע בעצם ולנגוע בכל יהודי, המומחיות הזו לא תעזור לנו, כי הנגיעה בעצם זה לא משהו שלומדים בפקולטה, זהו דבר שרק הרבי יכול לעשות.

אז מה כן מצפים מאיתנו? להיות בטלים לרבי באמת. פשוט שהרבי יעבור דרכנו, ושיהיה לנו

מה זה 'אני', חב"ד זה מה אני צריך לעשות.

עד היום אני זוכר שזה היה עבורי שיעור שבו התחלתי להבין את הדברים.

יש הרבה דברים המופיעים בכתובים, ולכן גם הספר הזה הוא חשוב מאוד. אך יש גם 'תורה שבעל פה' שאינני יודע איך ניתן לכתוב אותה, וחלק מזה הוא המפגש עם אותם אנשים, השלוחים, שבו אתה רואה בעצמך את ה'פְּרָעַן' ואת העשיה.

אסיים בנקודה הקשורה לשיחה שמופיעה בין העמודים האחרונים של האלבום - השיחה הידועה של כ"ח ניסן, "עשו כל אשר ביכולתכם". שוחחתי עם כמה חסידים שמתגוררים בניו יורק, ושאלתי-חקרתי אותם: תאמרו לי, אחרי שהרבי סיים לומר את השיחה הזו, איך הלכתם הביתה, מה חשבתם לעצמכם, האם זה לא היה נשמע קצת מייאש עבור האנשים שישבו שם?

השיבו לי: לא. האמת היא שהיו בינינו שחשבו מה יהיה, האם הרבי ימשיך לומר שיחות או שלא, האם ימשיכו ההתוועדויות, לא ידענו. אבל אתה יודע מה נולד מהשיחה הזאת? היכנונו לביאת המשיח, הקמפיין פה בארץ ישראל, השלט הגדול עם השמש. בחב"ד לא נכנסים לייאוש. הבנו את המסר: "עשו כל אשר ביכולתכם" - כלומר, צריך להגביר את הפעילות. להגביר.

זהו הקו שרואים כאן, תמיד להגביר ולהוסיף. מי יכול להתייאש? מי שאין לו אחריות. אדם

שאין לו אחריות יכול להגיד "אין לי מה לעשות", אבל מי שיש לו אחריות מבין שכל דבר צריך להמשיך ולהמשיך ולהמשיך ורק להגביר את פעילות.

אני תמיד נוהג לומר שאי אפשר לחקור משהו מבחוץ. הרבה שואלים אותי בעולם האקדמי אם אני יכול להסביר מה זה התוועדות. מה הם רואים בצילום של התוועדות? רואים משקה, אוכל טוב. זה נשמע להם כאילו התפקיד של התוועדות זה כמו ערב של הנאה. הסברתי להם: אתם לא מבינים מה זה התוועדות. למשקה יש תפקיד להסיר מסכים, כמו הבהמה שמשקים אותה במים לפני השחיטה. סיפרתי שפעם ישבתי בהתוועדות של כ"ח ניסן באיזשהו מקום, ואני לא אשכח איך שישבו חבורה של שליחים וכל אחד ואחד מסר דין וחשבון לעצמו ולאחרים, מה לא עשינו מספיק השנה... התוועדות זה לא המשקה, התוועדות זה חשבון נפש, זה ענינה של התוועדות.

ואכן, כמו שכתוב בשורה האחרונה שנמצאת בסיומו של הספר כמעט "והיות שזוהי העבודה בזמן הזה, הרי מובן שזה שייך לכל יהודי, בלי יוצא מן הכלל", יהי רצון שנזכה שכולם, כל עם ישראל וכל העולם, יירתם באמת להכין דירה בתחתונים כאן בעולם שלנו, ואז נזכה לגאולה שלימה.

ישר כח, לחיים לחיים. ■

אותו החוצה. אלבום השליחות נועד לעזור לנו להתבטל באמת לרבי. הבחירה המופלאה של הקטעים שנעשתה כאן והחלוקה לפרקים, נועדה שיהיה לנו 'על קצה המזלג' את תמצית העניין. ולא כדי שנוכל לעבור פעם אחת על הספר ולסמן 'וי', עשינו את זה, עברנו עוד ספר. במפורש לא! זהו ספר שצריך להיות צמוד אלינו, הוא צריך להיות ליד המיטה והוא צריך להיות בתא הכפפות. הוא צריך להיות במקום כזה שיגרום לנו לקרוא ולשנן עוד הפעם ועוד הפעם, לא כדי שתהיה לנו טכניקה לעבודה טובה יותר, אלא כדי שנהיה בטלים יותר. ככל שנהיה מחוברים, הרבי יעבור דרכנו ואנחנו לא נפריע. אנחנו נאפשר לרבי לפעול דרכנו ולהגיע לעצם הנפש של כל אחד ואחד.

תודה רבה ל'ממש' שנתנו לי את הזכות ליטול חלק בהוצאת האלבום, ורצוננו הוא שנתחבר ונתבטל שבאמת וכך נגיע ל'יחידה' של כל אחד ונחבר אותם ל'יחידה הכללית', ליחידו של עולם, שיתגלה תיכף ומיד ממש. ■

המשך הרב ברנשטיין

השלב העיקרי שבא אחר כך הוא "איפה אני בתמונה", מתי אני משנה את הכיוון ומחליט להתבטל ולהתחבר לענין.

כעת לאחר שקיבלנו את ההחלטה התחלנו לחשוב: הרי במקום הזה כבר נגמרה עונת הפעילות, מה עושים? נפתח בית חב"ד חדש, השאלה היא רק איפה. המקום האחרון שידעתי עליו היה האמפי, וחודשיים לפני כן הרב מוטי ורעייתו גרומך פתחו שם בית חב"ד מקומי. אם כן, לא ידענו היכן נתמקם אבל את ההחלטה כבר קיבלנו.

במוצאי שבת מתקשר אלי הרב שמואל שארף השליח מניו־דלהי ואומר: זלמן, צריך בית חב"ד בקוצ'ין, מה אתה אומר? שאלתי אותו: למה אתה מתקשר אלי? הוא ענה: בשבת היה אצלנו יהודי יליד קוצ'ין והוא אומר שצריך בית חב"ד בקוצ'ין. אמרתי לו: תראה איזו השגחה פרטית, אנחנו קיבלנו תשובה מהרבי מלך המשיח שליט"א, ובשבת - בדיוק כשאתה יושב ומדבר עם היהודי - קיבלנו החלטה בנפש לצאת לשליחות. כל מה שנשאר לעשות הוא אחד ועוד אחד: אנחנו החלטנו, ומיד הרבי שולח לנו את המקום!

לא נאריך כאן בכל הפרטים שהיו בהמשך, זהו סיפור ארוך ומרתק בפני עצמו שלא הסתיים עם 'הפי אנד', והראיה שאנחנו בארץ עכשיו. אם כן, אדלג על כל השלבים שבדרך, ורק אספר שבסופו של דבר הגענו לארץ וברוך השם בברכה מיוחדת של הרבי מלך המשיח שליט"א זכינו לקבל מתנה הכי גדולה - שלישיית בנים, ואחריהם עוד בת ולפני חודש עוד בן שיחיו בלי עין הרע.

בכל אופן, מאחר שהיו לנו בעיות עם הויזה להודו, באותו זמן 'ישבנו על המזוודות' במשך קרוב לשנה ושאלנו את עצמנו פעם אחר פעם: נוסעים או לא נוסעים? ניסינו במשך כל הזמן וערכנו פגישות רבות אך למרות הכל היה נראה שהעסק לא זז. מה עושים? נשב ונחכה ובינתיים לא נעשה כלום? בשלב מסוים הגיע ג' תמוז תשע"ד, ואז בארגון 'ממש' יצאו באיזשהו קמפיין גדול שכל אחד צריך לצאת למבצעים עם ערכות וחוברות בעניני משיח וגאולה. החלטנו שלמרות שיש לנו שלישייה די קטנים בני פחות משנה, נצא עם העגלות בכל יום שישי לעשות מבצעים. היינו בקרית מלאכי וחिפשנו מקום שעדיין לא מאויש ואפשר לעמוד בו. בסוף מצאנו מקום מתאים ליד סופרמרקט כלשהו שאף אחד לא עשה שם מבצעים באותה שעה שאנחנו עמדנו. יצאנו כך כל שבוע והחזקנו בזה במשך חודשיים או שלושה. אני מספר זאת כי זו בעצם הנקודה שהזכרתי קודם -

שברגע שמחליטים שלא יושבים על המקום, נפתחים השערים.

השער הבא הגיע כאשר הילדים היו בני שנה. החלטנו לעשות את הניסיון האחרון לחזור להודו, מתוך כוונה שאם נצליח - מה טוב, אבל אם לא - נתחיל לבדוק כיוונים אחרים. בחודש חשוון תשע"ה ביקשנו שוב לנסוע להודו. הגשנו תיק מכובד שהכיל את כל הניירת לפי הפרוטוקול כולל מכתב בקשה מהקהילה וכל שאר הגורמים, והמתנו. בהודו אף אחד לא ממנה לשום מקום, וכך עברה תקופה של שבועיים־שלושה, וכאשר ראינו שזה לא מתקדם הבנו כבר שהתשובה כנראה לא תהיה יותר מידי חיובית, אבל חיכינו.

בי"א בכסלו תשע"ה, לפני קצת יותר משנתיים, נפטר בנחלת הר חב"ד יהודי יקר בשם הרב סעדיה מעטוף ע"ה. הרב מעטוף היה מורה של אחיי ושלי, ובין היתר הוא גם היה הרב והשליח במושב אורות. עם העליה מרוסיה בשנת תשנ"ב שיכנו שם כעשרים משפחות, ואת סידורי החשמל שם עשה להם ר' משה לרנר שי', מהנדס חשמל מנחלת הר חב"ד. כמובן שחוץ מסידור החשמל הוא כבר בדק אם יש בית כנסת או שלא, ודאג לפתוח שם מנין מחדש. מאז כבר במשך עשרים וחמש שנה בכל שבת מתקיים שם מנין. מנחלת הר חב"ד מגיעים שבעה־שמונה אנשים ומהמקום מגיעים לבית הכנסת בין אחד לארבעה־חמישה. אחד מהאנשים שהולך לשם כל שבת בעשרים וחמש שנה האלו זה אבא שלי, ובתור ילד הייתי הולך איתו, כך שאת מושב אורות אני מכיר מגיל קטן מאוד.

מטבע הדברים המקום נגע לי, ובשעה ששמעתי שהוא נפטר ערכתי בירור מהיר מה קורה והאם מיהו מהמשפחה הולך להמשיך שם את הפעילות. התברר שרוב בני המשפחה לא גרים באזור, ואלה שכן מתגוררים כאן לא חושבים על הרעיון. התלבטתי עם עצמי האם להיכנס לזה, ובינתיים הגעתי להלוויה שעברה במושב בשעה אחת וחצי בצהריים. תוך כדי שאני משתתף בהלוויה ואני עדיין מתחבט בתוכי האם להיכנס לזה או שלא, קיבלתי טלפון מסוכנות הנסיעות בתל אביב. מעבר לקו אני שומע: מר ברנשטיין, הדרכונים שלכם כאן ואתה מוזמן לבוא לקחת אותם, אתם לא מקבלים ויזה להודו... שוב ראיתי את אותה הנקודה - בשניה שאני רציתי וחשבתי לצאת לשליחות, הרבי כמו אמר לי "אין בעיה, אתה תקבל את המושב". ואכן באותו רגע "קיבלתי" את המקום.

תושבי אורות הם אנשים נחמדים וחביבים, מוצאם הינו מאחינו האשכנזים, ולא כולם שם מתייחסים בסימפטיה גדולה לכל דבר שמעל למינון מסוים של יהדות. הכל צריך להיות שם 'אחד על אחד', אבל אני חושב שאופי כזה של שליחות הוא דבר שמתאים כמעט לכל אחד. זהו לא מקום שצריך לארגן כנסים ענקיים וכדומה, אלא הדברים שעושים שם הם לעבור ביום שישי בכל בית במושב לחלק נרות שבת ועלון, לפני כל חג לחלק משהו בקשר לחג כמו מצות לפני פסח וכיוצא בזה. הפעולה שנעשית היא בעיקר הפגישה הישירה מול כל אדם, ובזה במשך השנים אפשר לראות התקדמות גדולה שם, אם בהתחלה היו עשרים או שלושים בתים שבהם זרקו אותנו החוצה, היום יש אולי רק שניים־שלושה אנשים שאומרים: תשמע, לא מתאים לי כעת, אולי בהזדמנות אחרת. זהו מקום שאנחנו רואים הרבה נקודות עם תזוזות קטנות.

הנקודה שאותה ראיתי ואותה למעשה אני רוצה להעביר לכם בערב המיוחד הזה. היא שגם אם יש מניעות ועיכובים, או אפילו דברים משתבשים לחלוטין מהתכנית המקורית שלנו, ברגע שאנו עושים צעד קטן או אפילו מביעים רצון לכיוון, הרבי מלך המשיח שליט"א כבר מסדר את הענינים על הצד היותר טוב.

אפשר לראות את הדברים באינספור התבטאויות מדהימות המובאות בספר המהודר והחשוב שלפנינו - אלבום השליחות. בו באמת מתבטאת קריאתו של הרבי מלך המשיח שליט"א לכל אחד, ובדיוק ברגע שהוא יביע נכונות הרבי יסדר לו כבר את המקום.

אנחנו לא צריכים לחכות שיגידו לנו "יש עיר חרבה, לך תבנה אותה", אלא צריך פשוט לרצות ולעשות, גם אם זה אומר לצאת עם העגלות בימי שישי וללכת עם הילדים. מקובלני מהרב ויצהנדרל שילדים מכירים את העולם הזה, אך יש להם שתי דרכים להכיר אותו, או מהצד של דוכן המבצעים או מהצד השני... הבחירה מאיפה הם יכירו אותו היא שלנו.

לחיים ולברכה, בהצלחה מופלגה בהפצת האלבום החשוב הזה, שגם אני בעצמי לוקח מפה מספר עותקים לאנשי המושב, ובכלל בכל ההתעסקות עם השליחות היחידה שנותרה: קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד! ■

מתקשרים למרדכי שבדור

לך פְּנוֹס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנֶּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים

מה הקשר המיוחד בין חג הפורים להתקשרות לנשיא הדור? ♦ כיצד מבטלים את טענת המן הרשע? ♦ מדוע אנשים טועים לחשוב שיש רק ארבע מצוות בפורים? ♦ האם מספיק להצהיר שאנחנו מ'פעילי חב"ד'?... ♦ מדוע מבצע פורים שייך לנשי ישראל עוד יותר מאשר מבצע נש"ק? ♦ מדוע הרבי 'איחר' להתוועדות ב-770 באופן חריג ♦ ומתי ביקש הרבי שה'משלוחי מנות' לא יראו כמו 'מתנות לאביונים'?... ♦ יריעה מיוחדת על מבצע פורים, מתוך התקשרות איתנה למרדכי שבדורנו, "אנו עמן!"

נלקט ונערך על ידי הרה"ת ר' מנחם מענדל שי' דורון

מתקשרים למרדכי שבדורנו

אין יותר מתאים מחג הפורים, להתמסר באופן מוחלט לדברי נשיא הדור ונביאו, כבימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה אשר כל אנשי הדור מסרו נפשם על ההתקשרות לנשיא במשך שנה תמימה ולא עלתה על דעתם אפילו מחשבת חוץ חס ושלום, עד שהצעירים שבאותו הדור זעקו מעומק הלב כלפי הרבי: "לא ניפרד ממך, אנו עמן!"‏.

1) וילאה העט מלתאר את גודל המעמד כאשר אלפי ילדים זעקו וחילו פני המלך, בכינוס ה'דאל'י דיום רביעי יו"ד אדר שני ה'תשד"מ (בקביעות שנה זו), שהחרו־החויקו מעומק נפשם ג' פעמים: "לא נפרד ממך, אנו עמן!". ולהעיר ולהוסיף, שתאריך זה הוא סיום ה'שלושים' מהסתלקותו של כ"ק אדמו"ר הרי"צ, ובשנת תש"י דיבר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בתאריך זה באסיפת אנ"ש ע"ד ההתקשרות לנשיא הדור.

אל כולם, וכולם שייכים לקיום מצוות החג⁸. והדגשה מיוחדת בחג הפורים, שתוכן מצוות החג הוא ההוספה באחדות וקירוב הלבבות בין בני ישראל, ולא רק בין "איש לרעהו" ואשה לרעותה, אלא אף הדאגה לאביונים, הן 'אביונים' בגשמיות, והן ובעיקר 'אביונים' ברוחניות, לדאוג גם לאלו הרחוקים שיקיימו את כל מצוות חג הפורים כהלכתם ובהידור⁹.

ומכיון שכך, הרי כדי שיהיה אפשר להגיע לכל המקומות "שלא ישאר אפילו יהודי אחד בפינה נידחת בקצווי תבל שלא יהיה כלול במבצע פורים"¹⁰, יש להתחיל את ההכנות כבר זמן ניכר קודם חג הפורים עצמו¹¹, הן בשביל השגת אישורי הכניסה למקומות ממודרים דוגמת מחנות הצבא ובתי אסורים¹², והן בשביל הצלחת מבצעי

- 8) מכתב כללי לקראת חג הפורים ה'תשל"ט, לקוטי שיחות חלק ט"ז עמוד 629, ובמכתב שם מבאר שהתכנסות זו ברוב עם לקיום מצוות החג – היא היא המבטלת את טענת המן שהביאה לגיורת: "עם אחד מפורז ומפורז" (ועד"ו בשיחת ש"פ זכור תשמ"א).
- 9) אגרות קודש ו'קיא.
- 10) משיחת ש"פ תרומה ה'תנש"א.
- 11) שיחות קודש תשל"ח חלק א' עמוד 558, משיחת פורים קטן (מוגה), שההכנות צריכות להיות באופן מסודר. וראה שיחות קודש תשל"ז חלק א' עמוד 468, שהשעיור לזה הוא שלושים יום קודם החג – להתחיל בהכנות כבר מט"ו בשבט...
- 12) שיחת ליל ראש חודש אדר ב' ה'תשל"ז, ראש חודש אדר

החג עצמו, שככל שתגדל ההכנה - גם התוצאה תהיה טובה יותר לאין ערוך¹³, ועל כן יש "ולחזק ולהגדיל את המבצע בכל מה שאפשר, ולא להביט על ההוצאות ולעשות בשמחה"¹⁴, שעל ידי זה תהיה ההצלחה בכל הפעולות באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע"¹⁵.

מבצעי החג

אף שמקובל לחשוב שישנם רק ד' מצוות בחג הפורים (המתחילים כולם באות מ'...), הרי לאמיתו של דבר ישנם מצוות נוספות השייכות לחג הפורים, ויש לתת את הדעת אף בנוגע אליהם כפי שעורר וביקש כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בנוגע לכולם שיש לדאוג ש"כל עניני חג הפורים" יגיעו לכל יהודי באשר הוא:

ועל הניסים: "אף על פי שמדובר בהדגשה ב'מבצע פורים' במיוחד בנוגע למשלוח מנות ומתנות לאביונים, שהם ענינים שמצוותן ביום, צריך להיות ההתעסקות עוד קודם לכן, כבר בלילה, עם מקרא מגילה, ולפני זה - אמירת 'על הניסים' בתפילה"¹⁶.

מקרא מגילה: הן קריאת המגילה ביום, שזהו עיקר המצווה, והן קריאתה בלילה. ובמקום הצורך, יש לארגן מניני קריאה מיוחדים במקום ובשעה המתאימה לציבור הנשים, וכן קריאת מגילה במקומות בהם אנשים אינם יכולים להגיע בעצמם לבית הכנסת וכיוצא בזה, כגון כוחות הבטחון, בתי קשישים ובתי רפואה והדומה.

קריאת התורה: "להשתדל שכל אחד ואחת יקיים **כל מצוות ימי הפורים** ועניניהם כהלכתם: . . להמציא בעל קריאה דהמגילה, וביום - גם דפרשת 'ויבוא עמלק'..."¹⁷.

מתנות לאביונים: לחלק מטבעות צדקה על מנת שיתנום לאביונים, ובמקומות בהם אסורה החזקת כסף אישי (כגון בבתי האסורים) יש להצטייד מראש בקופת צדקה¹⁸, כדי שיוכלו לתת צדקה מייד (ואף בשאר המקומות - יהיה זה לתועלת שיקיימו

- תש"מ.
- 13) וכמו שמביא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בריבוי מקומות שדבר חשוב צריך הכנה, וככל שתגדל החשיבות תגדל ההכנה, וככל שתגדל ההכנה תגדל ההצלחה ותהיה בשלימות נעלית יותר, וראה גם שיחת ש"פ זכור תשמ"ה.
- 14) הוראות כ"ק אד"ש בליל פורים תשל"ה, נדפס ב'התקשרות' תרנח.
- 15) התוועדויות תשמ"ג חלק ב' עמוד 1059.
- 16) שיחות קודש תשל"ז חלק א' עמוד 559.
- 17) אגרות מלך חלק א' עמוד קסח (מכתב כללי י"א אדר תשל"ז).
- 18) שיחת ליל ראש חודש אדר ב' תשל"ז.

את המצווה עוד באותו היום ולא ישכחו (וכדו').

משלוח מנות: להקפיד שהמשלוחי מנות לבנים יהיו מטעם צעירי חב"ד, והמשלוחי מנות לבנות מטעם נשי חב"ד¹⁹, וכן לדאוג שהמנה תהיה מנה חשובה הראויה להתכבד בה, ולכל הפחות 'כזית' בכל אחד מהמאכלים²⁰, ושהמקבלים יחליפו מנותיהם ובכך יקיימו גם הם את מצוות החג.

בנוגע לחיילים, יש למסור שהמשלוח מנות הוא בשם כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ושהפעילים המוסרים את משלוחי המנות הם שלוחי כ"ק אד"ש²¹.

משתה ושמחה: ימי הפורים כולם הם ימי משתה ושמחה, ועל כן יש לדאוג שהשמחה והמשתה יהיה במשך כל היום כולו²². ואף שהסעודה היא באופן ד'משפחה ומשפחה²³, "הרי יכולים להוסיף בשמחת פורים 'ברוב עם' לאחרי הסעודה בביתו עם בני משפחתו"²⁴.

חייב אינש לבסומי: מצווה שאי אפשר לעשותה על ידי אחרים באמצעות שליח וכיו"ב²⁵. ואף שיש את ההגבלות הידועות שהם "בנוגע לכל בני ישראל"²⁶, הרי כל אחד צריך להגיע לשמחה של 'עד דלא ידע' כפשוטה, והענין הפנימי בזה - לימוד פנימיות התורה²⁷, שעל ידי זה דווקא מגיעים ל'עד דלא ידע' אמיתי, וזה פועל שגם שאר עניני הפורים יהיו בשלימות²⁸.

ולעורר על הוראות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, לצרף גם קיצור הלכות פורים הצריכות, ועל כל פנים קיצור פרשת

- 19) שלכן במבצע פורים דרושה ומוכרחת ביותר ההשתתפות של נשי ובנות ישראל, ביתר שאת על שאר המבצעים, היות ועל פי שולחן ערוך דווקא הן יכולות לקיים מבצע זה, מה שאין כן מבצע נש"ק גם גברים יכולים לעשות על פי שולחן ערוך (שיחות יום א' דראש חודש אדר תשל"ה).
- 20) ובמענה כ"ק אד"ש שבהערה הבאה: "המנות ומסירתן צריכות להיות באופן של משלוח מנות ולא כ'מתנות לאביונים'..."
- 21) הוראות כ"ק אד"ש למבצע פורים תשל"ב, נדפס ב'מקדש מלך' ח"ג עמוד ק'. ולהעיר שבפשטות גם החצי השני הוא חלק מההוראה, שיש להדגיש ולספר לחיילים שהפעילים הם שלוחי הרבי, ולא רק 'פעילי חב"ד'...
- 22) לקוטי שיחות חלק ט"ז עמוד 367.
- 23) משיחות י"ב אדר תשל"ט, י"ב אדר תשמ"ב.
- 24) ספר השיחות תשמ"ט חלק א' עמוד 335.
- 25) הסופות ללקוטי שיחות חלק כ"א עמוד 492.
- 26) התוועדויות תש"ז חלק ב' עמוד 372.
- 27) וראה שיחת חג הפורים תשל"ב (שיחות קודש חלק א' עמוד 539), שכפי שקיום מצוות 'עד דלא ידע' כפשוטה הוא באמצעות יין דווקא (כפי שכתב רש"י, ונפסק להלכה), כך גם ה'עד דלא ידע' בפנימיות, הוא דווקא על ידי חלק ה'יין' והסוד שבתורה – על ידי לימוד פנימיות התורה דווקא.
- 28) משיחת תענית אסתר תשמ"א, שיחות קודש חלק ב' עמוד 8.

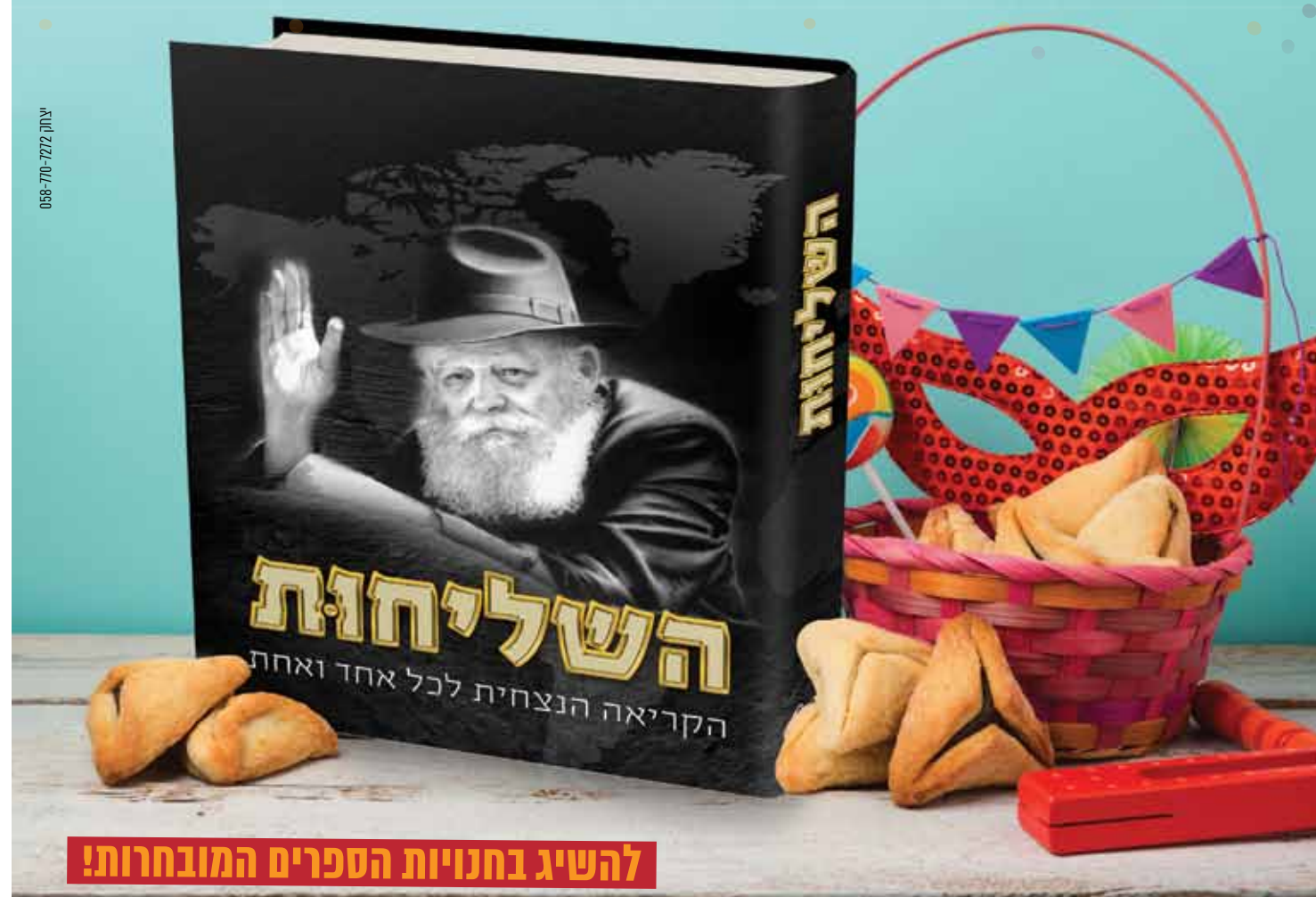

"נשליחות

מנות איש לרעהו
ואישה לרעותה..."

להשיג בחנויות הספרים המובחרות!

מרכז ההפצה באה"ק

מחיר מיוחד למפיצים | 077-5123-770 | WWW.MAMESH.ORG

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד